

KRACHTBALCLUB SINT-MICHIELS

1965 – 2011

DE GESCHIEDENIS VAN KRACHTBALCLUB ROBLAND SINT – MICHIELS

Een werk van Lien Raes, Studente aan de Universiteit van Gent 2004-2005

Geschiedenis en encyclopedie van de lichamelijke opvoeding en de sport

Prof. Jan Tolleneer

1. Voorwoord

De opdracht bestaan erin om een historische schets weer te geven van een sportclub die minstens veertig jaar zijn bestaan kent. Dit vond ik niet zo'n evidente opdracht. Maar ik vloog er meteen in. Een paar straten verderop waar ik woon in de gemeente St.-Michiels, viel mijn oog op een kleine maar gezellige krachtbalclub. Ik was wel eens benieuwd naar die club. Af en toe fiets ik door de Abdijbekerstraat en zie ik vele enthousiastelingen opgaan in het spel. Krachtbal is niet zo gekend als de populaire balsporten als basketbal, voetbal,...Het is een jonge sport die de moeite waard loont om eens van nader bij te bekijken. Ik had het geluk dat mijn moeder een vriend, *Peter Seghers* heeft die lid is bij KBC Robland St-Michiels. Peter wist mij te vertellen dat de club zo oud is als de sport zelf, veertig jaar! Ik zocht informatie op door verschillende bronnen te raadplegen. Op de site van KBC Robland St-Michiels vond ik tal van recente krantenartikels over hun prestaties, het wel & wee van de club,... Maar ook in de bibliotheek zocht ik naar informatie over krachtbal en meer bepaald over de sportclub in de Abdijbekerstraat.

Het boek "krachtbal totaal" bracht me tot nieuwe inzichten. Daarin stond niet enkel te lezen hoe het spel in mekaar zit maar ik vond er ook een beknopte weergave van de geschiedenis van krachtbal. Ik maakte een afspraak voor een interview met de **stichter van krachtbal**, *Etienne Schotte*. De was 83 jaar maar praatte nog steeds met een groot enthousiasme over sport, meer bepaald over het krachtbal! (Mr Schotte overleed op donderdag 3 februari 2005). Bij hem thuis was 23 jaar lang het secretariaat voor de krachtbal-federatie gevestigd. Nu is de Vlaamse krachtbal-federatie te vinden in de Lange Vesting in Brugge.

Alle krantenknipsels, interviews, foto's, tijdschriften,... over *Etienne Schotte* en het krachtbal in het algemeen zijn bij de federatie opgeborgen. Ik mailde naar *Jan Benoot*, de contactpersoon voor de sporttak krachtbal. Hij kon mij niet helpen. Dus moest ik op zoek naar andere mogelijke informatiebronnen. Dankzij de ex-voorzitter van de krachtbalclub, *Joris Rosseel*, kon ik heel wat archiefmateriaal bestuderen. Hij leidde me door de boeiende geschiedenis van KBC Robland St-Michiels. *Joris Rosseel* was kind aan huis bij Etienne Schotte en is dan ook van 1963 al lid van KBC Robland St-Michiels.

Figuur 1 "Krachtbal Totaal", het boek geschreven door de stichter van de sport, Etienne Schotte

2. Een jonge sport

2.1 Krachtbal, een sport in Vlaanderen geboren.

1947 - 1963

Krachtbal is een sport die bij vele mensen niet gekend is. Het kende zijn ontstaan zo'n veertig jaar terug. Krachtbal is een van de weinige, zonet de enige, balsport die in Vlaanderen (België) is ontstaan. Het werd voor het eerst in het **VTI** (vrij technisch instituut) en **SFX** (Sint Franciscus Xaverius instituut) in Brugge beoefend door de turnleerkracht, *Etienne Schotte*. Mr. *Schotte* gaf in het jaar 1947 training aan voetbalclub Cercle Brugge. Daar lagen een hele reeks medicijnballen in de rekken die praktisch nooit gebruikt werden. Mr. *Schotte* had al ervaring met dat soort ballen want voor zijn rugklachten kreeg hij een oefenschema met zo'n soort zware ballen voorgeschreven. Doordat hij zeer tevreden was van het resultaat, probeerde hij wat uit met de medicijnballen. Op conditietraining liet hij zijn voetballers ermee werpen. Maar toen hij vaststelde dat het "werpen om te werpen" snel ging vervelen, dokterde hij een 'spelletje' uit. Krachtbal was geboren! In 1960 experimenteerde hij met het nieuwe spel bij zijn leerlingen. Het sloeg meteen aan. **Krachtbal is echter ontstaan uit de bekommernis om diegenen die in de populaire sporten niet aan bod komen, een nieuwe kans te bieden.** Niet alle jongeren zijn geboren voetballers of basketters. Na een experimentele periode, die in 1960 startte, stelde hij een vast stramien van spelregels samen die het beoefenen van de krachtbalsport in competitieverband mogelijk maakten. Sindsdien is er jaarlijks een wekelijkse competitie die nu reeds tot de vijf Nederlandstalige provincies is uitgegroeid. De eerste **demonstratie** werd gegeven op de tweede Kerstdag van 1962 in de sporthal van Ter Groene Poorte te Brugge. (Louter ter informatie; op het zelfde moment werd ook een demonstratie gegeven door het pas uitgevonden 'zaalvoetbal'.) En in samenwerking met het K.A.J. Verbond Brugge werd er in 1963 een competitie gestart. Mr. *Schotte* en zijn leerlingen trokken door Vlaanderen en omstreken om mensen enthousiast te maken. Uiteraard stond Etienne Schotte er niet alleen voor. Hij kon rekenen op een reeks bekwame medewerkers om een dergelijk krachtbal project te verwezenlijken. *Dokter Gabriël Strybol, Gilbert Van Damme, Guido Goegebeur, Raf Dewulf, Marcel Vandewiel, Frans Dumoulin* en *Roger Dewaele* die de eerste beheerraadsleden waren van wat nu nog steeds de beheerraad van de krachtbalfederatie genoemd wordt.

2.2 Internationale erkenning

1964 - 1982

In 1964 werd de **krachtbalfederatie gesticht**. Drie jaar later, in 1967, werd die federatie door het Ministerie van Cultuur erkend en werd ze lid van het **BOIC**. Dit lidmaatschap en deze erkenning maakten het mogelijk de krachtbalsport op bredere basis te propageren en ook op **internationaal vlak** kon de propaganda gestart worden. In 1968 werden de eerste internationale stappen gezet. In het Mayfield College in Sussex (Engeland) werd met een demonstratieteam een initiatieweek gehouden waaraan studenten van 21 verschillende nationaliteiten deelnamen. In 1969 en 1971 nam een ploeg van het **Mayfield College** deel aan het internationaal interscholentornooi in Brugge. Er kon zelfs een complete ploeg **Chinezen** opgesteld worden. Intussen is gebleken dat door dat contact krachtbal ook gekend is in Schotland en zelfs in Australië. Van competitie is daar evenwel nog geen sprake. Via dhr. *Olieslagers* van C.I.O.S. Sittard en dhr. *Jan Kloen* van de Stichting Nederlandse schoolsport werd krachtbal gepropageerd in Nederland. Dat resulteerde in deelname aan het

interscholentornooi van scholen uit Doetinchem, Sittard, Hoogvliet, Hellevoetsluis, Dordrecht en Wychen. Op 8 juni 1980 werd in Uden de **eerste krachtbalinterland** voor zowel dames- als herenploegen ingericht. Op 5 juli 1980 werd in Eindhoven de 'Nederlandse Krachtbalstichting' gesticht. In 1982 werd met een officiële **Nederlandse competitie** gestart. Dat initiatief verwaterde helaas en uiteindelijk bleef er in Nederland slechts één ploeg - HO Hellevoetsluis - over die deelnam aan de competitie in België (provinciale reeks Oost-Vlaanderen). Maar het internationaal uitbouwen van een typisch Vlaamse sport als krachtbal is een kwestie van lange duur. Er zullen ongetwijfeld meerdere generaties overgaan alvorens de krachtbalsport in een ruimere internationale competitie zal kunnen betrokken worden.

2.3 Het krachtbalspel

HET SPEELVELD

Een krachtbalveld meet minimum 38x14 meter en is in twee gelijke delen verdeeld door de **middellijn**. Op 9 meter van de middellijn is er de **vrije worplijn**. Dit is de dichtste plaats van waar men naar het **doelgebied**, 4 meter verder gelegen, mag werpen. Het doelgebied wordt begrensd door de **doellijn** en de **zijlijnen**. Rondom het veld is een **neutrale zone** van 2 meter verplicht.

A= Doellijn - B= Vrije worplijn - C= Middellijn - D= Zijlijn

DE WEDSTRIJD

De aanvallende ploeg start aan de vrije worplijn van het eigen doelgebied en probeert in 3 (of 4 ngl. categorie) worpen te scoren in het doelgebied van de tegenpartij. De werpwijze is niet vrij: enkel de **nekworp** en de **rugworp** (achterwaartse worp) zijn toegelaten.

De nekworp

De volgende worp mag telkens genomen worden van op de plaats waar de bal na de vorige worp de eerste maal de grond raakte (= **werpplaats**). Zo schuift men op in de richting van het doelgebied van de tegenpartij. Zodra de kans zich voordoet mag de aanvallende ploeg scoren.

Men scoort een doelpunt als de bal botst in het doelgebied van de tegenpartij. Een doelpunt gescoord met een rugworp telt dubbel (= 2 punten).

Hoe komt men in balbezit?

1. Door de bal te vangen vooraleer deze de grond raakt. (uitz. door de 2de (of 3de ngl. cat.) worp te blokkeren voor de middellijn.)
2. Na buitenspel van de tegenpartij (bal botst buiten de lijnen). Er volgt een inworp.
3. Na een fout van de tegenpartij (bv. voorbij de werpplaats lopen, pas van een medespeler op de grond laten vallen,....).

BELANGRIJKE REGLEMENTEN

1. Krachtbal wordt ngl. de categorie gespeeld met een bal van 1,2,3 of 4 kg.
2. Eenzelfde speler mag nooit tweemaal na elkaar werpen.
3. Vijf seconden-regel: de volgende werper moet binnen de vijf seconden nadat de speler die de bal recupereerde binnen het veld kwam, de beweging voor de worp inzetten.
4. Aanvallers mogen de verdedigers niet hinderen op minder dan 2 meter.
5. Elk contact (tackles,...) tussen aanvallende en verdedigende ploeg is verboden en wordt bestraft met vrije worp. Dit is een strafworp vanaf de vrije worplijn van de bestrafte ploeg.
6. Het aantal wissels is onbeperkt. Wisselen kan na een doelpunt of na buitenspel in het voordeel van de ploeg die wil wisselen.
7. Een wedstrijd duurt 2x25 minuten. Per speelhelft heeft men recht op 2 time-outs.

PLOEGOPSTELLING

Een wedstrijd wordt betwist tussen **twee ploegen van elk 4 spelers**: een achterspeler, twee vleugelspelers en een baragespeler. Elke ploeg beschikt over 4 wisselerspelers.

De **verdedigende ploeg** stelt zich op in ruitvorm met als voorste punt de baragespeler. Deze staat op minimum 2 meter van de werpplaats.

De **aanvallende spelers** mogen zich vrij opstellen op voorwaarde dat ze de verdedigers niet hinderen bij het vangen van de bal.

De rugworp

De verdedigers proberen in balbezit te komen door de bal op te vangen vooraleer deze de grond raakt. Slagen ze daar in dan mogen ze van op die plaats (=werpplaats) aanvallen. De andere ploeg stelt zich op in ruitvorm tegenover de werpplaats.

Figuur 2 Infolder Krachtbal

De wedstrijd wordt betwist tussen twee ploegen van elk vier spelers. Er is een achterspeler, twee vleugelspelers en een baragespeler. Elke ploeg beschikt over vier wisselerspelers. De aanvallende ploeg start aan de vrije worplijn van het eigen doelgebied en probeert in drie (of in vier naargelang de categorie) worpen te scoren in het doelgebied van de tegenpartij. De werpwijze is niet vrij: enkel de nekworp en de rugworp (achterwaartse worp) zijn toegelaten. De volgende worp mag telkens genomen worden van op de plaats waar de bal na de vorige worp de eerste maal de grond raakt. (= werpplaats). Zo schuift men op in de richting van de tegenpartij. Zodra de kans zich voordoet mag de aanvallende ploeg scoren. De verdedigers proberen in balbezit te komen door de bal op te vangen vooraleer deze de grond raakt. Slagen ze daar in dan mogen ze van op die plaats (=werpplaats) aanvallen. De andere ploeg stelt zich op in ruitvorm tegenover de werpplaats. Men kan dus pas scoren als de bal botst in het doelgebied van de tegenpartij. Een doelpunt gescoord met een rugworp telt dubbel (= 2 punten). Het spel duurt 2x25 minuten.

3. De geschiedenis van KBC Robland

3.1 Het prille begin

1965 - 1969

In de gemeente Sint Michiels Brugge werd **Krachtbalclub St-Michiels** opgericht onder impuls van *Etienne Schotte*. De club werd officieel op 1 juli 1965 gesticht en was meteen ook de eerste ploeg die zich bij de aanvang van het seizoen 1965-1966 bij de door *Etienne Schotte* opgerichte krachtbalfederatie liet aansluiten. De club kreeg dan ook het stamnummer 0001 toegewezen.

Met steun van de gebroeders *De Vooght* en *Michel Van Tieghem* werd met de Chirojeugd van Sint-Michiels een ploegje gevormd. *E.H. Loncke* steunde deze nieuwe sporttak ten volle en werd de eerste **proost** van de vereniging. Al spoedig kwamen er enkele leden bij nl. *Norbert Van Waeleghem* en *Etienne Haesaert* samen met *Walter Braem* en *Hongerloot*. De formatie werd steeds sterker. Nadat deze jonge kerels een jaar lang goed hun plan hadden getrokken, werd er samengesmolten met Steenbrugge en onder impuls van vader *Devooght* werd er een degelijk bestuur gevormd. Het startschot voor Krachtbalclub Sint- Michiels was gegeven!

De **mannen van het eerste uur** waren voorzitter *Robert Devooght*, ondervoorzitter *André Verstraete*, secretaris *R. Claerhout*, penningmeester *K. Van Iseghem* en de leden *J. Schotte* (zoon van *Etienne Schotte*), *Robert Devooght* werd later voorzitter en voorzitter van het sportcomité van West-Vlaanderen. Hij was in de beginperiode dé dominerende figuur in de club.

In het **stichtingsjaar**, 1965, bestond er enkel een **scholierenploeg**. Zij sleepten meteen de titel in de wacht. Het volgende seizoen werd gestart met een seniorenploeg. Het gemeentebestuur van Sint-Michiels en vooral de burgemeester *Michel Van Maele*, staken een flink handje toe. Men kreeg nieuwe uitrustingen en een nieuwe locatie. Het terrein werd naar het Boudewijnpark in Sint-Michiels

verlegd. Nu waren ze eerste club die over douches beschikte. Maar ook in de winter kon men de trainingen voortzetten in de binnenzaal. Voorzitter *R. Devooght* zorgde voor een lichtinstallatie in 1967. Het ging de club dus voor de wind. Een talentvolle en ambitieuze ploeg die zelfs tot de finale van de "1ste trofee van Vlaanderen" kon doordringen. In 1967 werd de competitie aangevat met 3 ploegen: senioren, scholieren en kadetten. In dat zelfde jaar kwam een wijziging in het bestuur en werd de heer *W. Decat* voorzitter terwijl *Robert De Vooght* secretaris werd. *Raf Alloo* bezorgde de ploeg extra-sportieve steun en werd tot erevoorzitter benoemd. Het seizoen 1968-1969 werd afgesloten met een nieuwe titel voor de scholieren zodat men kan stellen dat in

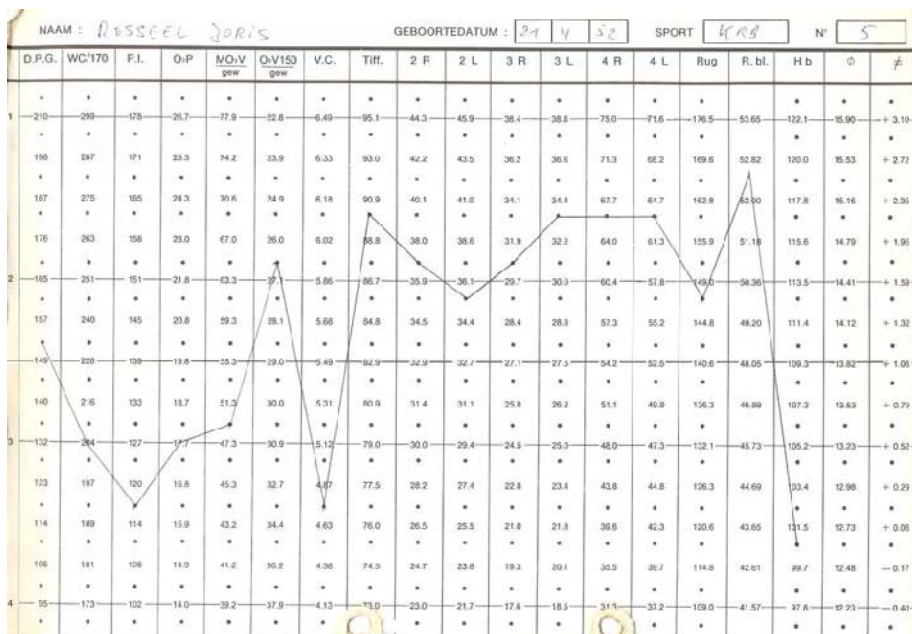
die beginperiode Sint-Michiels de beste scholierenploeg had van de hele federatie.

Figuur 3: 1970, Verrassende nederlaag van Cracks Club Brugge, Sint –Michiels Boudewijnpark.

In augustus van het jaar 1969 mocht de club meewerken aan de opnames van de allereerste **film** over krachtbal met als bedoeling de krachtbalsport te promoten. De opnames vonden plaats in het domein Ter Groene Poorte (St-Michiels) en namen drie dagen in beslag. Er werd uiteindelijk een film afgeleverd van 35 minuten. Niet zonder succes want de film werd niet alleen in verschillende Belgische provincies gedraaid maar ook in Nederland, Engeland, Amerika en Duitsland.

1970 – 1974

In 1970 werden 14 **krachtbalspelers onderzocht** in het labo van *Dr. Van Den Bossche*, toen medisch adviseur bij BLOSO, en de resultaten (zie figuur onder) werden vergeleken met deze van topatleten uit andere disciplines. Eén van die krachtbalspelers was *Joris Rosseel* van de Krachtbalclub St.-Michiels. In dat onderzoek is sterk naar voor gekomen dat de spierkracht bij krachtbalspelers sterk ontwikkeld is. De isometrische kracht van 7 spiergroepen werd gemeten, nl. de armbuigders en arm -, rug - en beenstrekkers. Opmerkelijk was dat de hockeyspelers onderzocht werden na een periode van intense powertraining en op dit domein van alle groepen Olympische atleten de beste resultaten hadden. Terwijl de krachtbalspelers maximum vier uur per week trainten. Volgens *Dr. Van Den Bossche* zouden veel sportbeoefenaars er baat bij hebben om tijdens de winterperiode wat krachtbal te doen als conditietraining. Het is met andere woorden een complementair sport die handig te gebruiken is bij andere sportdisciplines.

Figuur 4: Grafische voorstelling, 1970, overzicht van de uitslagen van de atleet op de spirometrische test, de krachttest, het bloedonderzoek en het radiografisch onderzoek, Brussel.

VIJF JAAR KRACHTBAL TE SINT-MICHIELS

Toen de h. Etienne Schotte enkele jaren terug startte met krachtbal van hij ook op zijn eigen gemeente enkele enthousiaste beoefenaars. Onder impuls van de gebroeders De Vooght en Michel V. Tiegheem werd in de Chirojeugd van Sint-Michiels een ploegje gevormd. E.H. Loncke steunde deze nieuwe sporttak ten volle en al spoedig kwamen er nog enkele leden bij nl. Norbert V. Waeleghem en Etienne Haesaert samen met Walter Braem en Hongerlout. Aldus werd de formatie heel wat sterker.

Nadat deze jonge kerels een jaar lang goed hun plan hadden getrodden werd samengesmolten met Steenbrugge en en onder impuls van vader Devooght een degelijk bestuur gevormd. Dit eerste bestuur bestond uit: voorzitter: Robert De Vooght; ondervoorzitter: André Verstraete; secretaris: R. Claerhout; penningmeester: K. Van Iseghem; leden: J. Schotte, E. Deelodt en E.H. Loncke. Dit gebeurde in het jaar 1965 en bij de oprichting van de krachtbalfederatie sloot Sint-Michiels dadelijk aan en kreeg het stamnummer 1.

In de eerste jaren blinkt Sint-Michiels vooral uit bij de jeugd ploegen hoewel van bij aanvang ook met een senioresploeg was gestart. In het seizoen 1965-68 werd Sint-Michiels algemeen kampioen in de jeugdreksen na een testwedstrijd gewonnen te hebben tegen Inter Assebroek; de senioresploeg eindigde toen 3e. Het volgend jaar werd gestart met drie ploegen: seniores, scholieren en cadetten. En het werd opnieuw een prachtig seizoen dat afgesloten werd met twee kampioentitels nl. bij de scholieren en de cadetten, terwijl de seniores het eveneens opnieuw goed deden en derde eindigden. In de Trofee Van Vlaanderen 1967 leverde Sint-Michiels tevens een schitterende prestatie. Ze geraakten tot in de finale en moesten het toen opnemen tegen Cracks Club Brugge. De match eindigde op een gelijkspel en het was slechts na verlengingen dat de Cracks de zegen behaalden.

In 1967 kwam er wijziging in het bestuur en werd de h.

De krachtbalploeg van Sint-Michiels. (R.D.)

W. Decat voorzitter terwijl Robert De Vooght secretaris werd. Raf Alloo bezorgde de ploeg extra-sportieve steun en werd erevoorzitter benoemd.

Het seizoen 1968-69 werd afgesloten met een nieuwe titel voor de scholieren zodat in deze periode wel mocht gezegd worden dat Sint-Michiels de beste scholierenploeg had van de ganse federatie.

Sedert een paar seizoenen is er wel enige verzwakking ingetreden. Zo waren er verleden jaar een drietal spelers die hun dienstplicht moesten vervullen wat natuurlijk een handje betekende. Ook dit jaar moet Sint-Michiels het nog steeds stellen zonder Walter Braem en Albert Vermeersch, twee vaste pionnen van de eerste ploeg. Noodgedwongen moest een verjonging doorgevoerd worden wat niet belet dat Sint-Michiels kranig van zich afbijt en zondag nog een zeer flinke wedstrijd speelde tegen Jabbeke waar ze slechts op het nippertje werden geklopt. Onder de jongeren die thans deel uitmaken van de eerste ploeg vernemen we Rosseel, Patrick Haesaert, Ronny Seynaeve, Roland Verdonck en Fr. Vercurysse, spelers die verleden jaar nog op-

waar men trouwens ook over de sporthalle kan beschikken voor de training. Het bestuur ziet er thans uit als volgt: erevoorzitter: Raf Alloo; voorzitter: W. Decat; secretaris: Etienne Haesaert; penningmeester: K. Van Iseghem; leden: M. Van Tiegheem en M. Verdonck. Daarnaast zorgt René Van Wallegheem er voor dat het terrein steeds in orde is voor de wedstrijden. Beslist een goede hulp voor de mannen van KRB Sint-Michiels. R.D.

traden bij de scholieren. Ook de scholierenploeg werd volledig vernieuwd. Voor de beide ploegen van Sint-Michiels is de huidige competitie dan ook wel een zekere rodageperiode. Volgend seizoen mogen we beslist opnieuw een sterk spelend Sint-Michiels verwachten.

BESTUUR

Sint-Michiels speelt zijn wedstrijden in het Boudewijnpark

Na vijf jaar kende de krachtbalclub in 1970 minder goede tijden. De club telde nog maar weinig leden meer. Er waren te weinig financiële middelen om de vervoerskosten te betalen. De spelers dienden dus noodgedwongen voor hun eigen vervoer in te staan. Deze heuse inspanningen waren er voor vele leden teveel aan en sommigen haakten af. Het bestuur met als voorzitter *Willy Decat* voelde zich genoodzaakt er het bijltje bij neer te leggen.

Figuur 5: Roger Demarest, 1970, Vijf jaar krachtbal te Sint-Michiels, Het Brugsch Handelsblad

Maar sommige leden konden zich daar niet mee verzoenen. *Joris Rosseel*, de toekomstige voorzitter, stelde alles in het werk om de club uit de financiële problemen te helpen. Hij klopte aan bij toenmalig Burgemeester, *Mr. Van Maele*. Een goeie zet zo bleek want de Brugemeester schonk de club 16 000 Bef uit de gemeentekas. *Mr Rosseel* beloofde

bleken te helpen. Hij klopte aan bij toenmalig Burgemeester, *Mr. Van Maele*. Een goeie zet zo bleek want de Brugemeester schonk de club 16 000 Bef uit de gemeentekas. *Mr Rosseel* beloofde

Burgemeester *Van Maele* van Krachtbalclub Sint Michiels **de grootste club van België** maken, iets waar hij na enkele jaren toch bijna in slaagde.

In **1971** kreeg de club er een nieuwe **sponsor** bij, café "Het Vijverhof". Onder aanwezigheid van *Schepen Govaerts* en de heer *E. Schotte* kregen de spelers van deze sponsor een nieuwe speeluitrusting. De club ging in het seizoen 1971-1972 opnieuw van start.

In **1972** werd voor het eerst het **interscholentornooi** voor krachtbal georganiseerd, de ideale manier om de sport naar de scholen toe te profileren. De scholieren van KBC Sint-Michiels (de meesten zaten samen in het VTI Brugge) namen deel aan dit interscholentornooi.

Willy Decat bleef ondertussen voorzitter van KBC Sint-Michies en hij zorgde voor een nieuwe sponsor, TEMALEX, een firma die hij zelf had opgericht. De firma schonk de krachtbalclub een nieuwe uitrusting. Er werd voor de eerste keer een **souper** gegeven voor de leden in het café, "Het Vijverhof". En ook de **worstenkaarting** in café "De Tijger" moest extra geld in het laatje brengen.

In **1973** maakte de club van het tussenseizoen gebruik om voor de eerste keer een **tornooi** te organiseren op hun terreinen in het Boudewijnpark te Sint-Michiels. Er werden 8 ploegen gevonden die bereid waren om deel te nemen aan het tornooi voor 'de beker van Brugge'. Sint Michiels kwam er als de winnaar uit. Het was dan ook meteen de eerste uitgave van de officiële **Beker van Brugge**.

Finale BEKER van BRUGGE

St - Michiels Strovi

1973 .

Figuur 6: Beker van Brugge 1973

In het jaar **1974** klom de club steeds hogerop, zowel op het Interscholentornooi als op Vlaams niveau (Beker van Vlaanderen) stootten ze door tot in de finale.

1975 - 1978

Vanaf het seizoen '75-'76 bezat Sint Michiels een nieuwe scholierenploeg. In datzelfde jaar begroette KBC Sint- Michiels ook zijn nieuwe sponsor, Peugeot Geneyn Sint Michiels. De sponsor was jarenlang de fietsenmaker in de gemeente. Ook dit jaar stond er een souper op het programma. Deze maal in café "D'Hoeve".

— Na een 2-2 kon St-Michiels tegen Assebroek een 5-2 voorsprong nemen. Inter wijzigde haar ploeg en alles kwam weer gelijk bij de rust: 3-3. Nadien gingen de lokalen sneller spelen en de gasten lieten enkele steken vallen en toen het 15-3 was geworden drong Assebroek niet verder meer aan.

Figuur 7: 1975-1976, als nieuwe sponsor begroeten we Peugeot Geneyn, St.Michiels

Plastiek Van De Abele werd de nieuwe sponsor voor de scholieren in 1976-1977 en in Café "De Zwaan" te Steenbrugge vonden de supporters hun nieuwe thuis. In 1976 werd er ook voor het eerst een **'kippen'kaarting** gehouden als financiële actie voor de club. Deze jaarlijkse kaarting is tot op heden een groot succes en de belangrijkste bron van inkomsten voor de club!

3.2 Een nieuwe locatie

In datzelfde jaar, 1976, werd *Filip Brinckman* lid van de club en dit zou een nieuwe belangrijke wending geven aan de club. Hij was klusjesman bij de **Broeders Van Liefde** die toen een groot domein te St-Michiels bezaten. Via diezelfde *Mr. Brinckman* werd enkele jaren later voor een nieuw terrein gezorgd op het domein van de broeders te Sint Michiels in de **Abdijbekerstraat** waar de club nog steeds zijn vaste locatie heeft.

Figuur 8 : 1976, Filip Brinckman, St.-Michiels Brugge

De finales voor de beker van Brugge 1977, georganiseerd door de krachtbalfederatie in samenwerking met de Brugse Sportraad, werden betwist op vrijdag 11 november in Ter Groene Poorte. Er was een behoorlijke belangstelling vanwege de Brugse ploegen. *Mr. Van Parijs*, de secretaris van de Brugse Sportraad vertegenwoordigde deze raad en overhandigde de bekens en medailles. Voor de krachtbalfederatie was *Mr De loof* van de beheerraad als afgevaardigde aanwezig.

In die periode werd er voor de eerste maal een **Sinterklaasfeestje** georganiseerd. Dit ging door in het nieuwe lokaal, café "De Zwaan". De **nevenactiviteiten** in een vereniging werden steeds belangrijker. Dit is in feite ook een fenomeen van de laatste jaren. Jongeren hadden vroeger niet veel keuze. Men engageerde zich voor een sportclub en sommigen gingen naar de jeugdbeweging. De jeugd van nu moet keuzes maken vanwege het overaanbod aan mogelijke vrijetijdsbestedingen. Wanneer de jongeren zowel hun favoriete sport als hun sociale activiteiten kunnen vinden in hun sportvereniging zullen ze sneller geneigd zijn om er zich 100% voor in te zetten.

KBC St-Michiels wint Brugs kampioenschap zowel met scholieren als met seniores!

De finales voor de Beker van Brugge 1977, georganiseerd door de Krachtbalfederatie in samenwerking met de Brugse Sportraad, werden betwist op vrijdag 11 nov. in Ter Groene Poorte. Er was een behoorlijke belangstelling vanwege de lokale ploegen en de h. Van Parijs, sekretaris van de Brugse Sportraad vertegenwoordigde deze raad en overhandigde de bekens en medailles aan de overwinnaars. Voor de Krachtbalfederatie was de h. De Loof van de beheerraad als afgevaardigde aanwezig.

de beginnende ploegen. Reeds 4 jaar spelen deze jongens samen en konden amper maar enkele malen winnen tot door hun volharding en werkracht het dit jaar stukken beter gaat en met het veroveren van de Beker van Brugge wel de kroon op het werk werd gezet!

SENIORES :
KBC ST-MICHIELS 15
OL STROVI 7

Beide ploegen namen een voorzichtige start en lieten enkele woepen verloren gaan. Zo werd het amper 1-1 na 5 min. Wel nam St Michiels dan voorsprong maar telkens kon Strovi met 2-2 en 3-3 gelijkstellen. Toen Strovi 2 maal naast een 2e woep orping en St Michiels zich reeds 3 maal op rechtstreeks buitenspel had laten betrappen zou het 3-4 worden. Toch zou St-Michiels met enkele

verrassende woepen een 5-5 stand bereiken aan de rust.

Met uitstekende verdedigingen aan weerskanten zou het dan gelijk opgaan tot na 6-6 St Michiels de 2e woepen van Strovi goed kon opvangen en hieruit een 9-6 te forcieren. Betrapt op 5 sek. moest St-Michiels dan wel 9-7 laten scoren en stuitte anderzijds op een uitstekende Eeneman achteraan. Strovi begon echter te verzwakken en toen ook de 1e woepen in handen werd gegeven, waarbij barrageman Joris Rosset in samenspel met Patrick Haeraert en Walter Braem prachtwerk leverde, ging de voorsprong naar 11-7. Toen ook Strovi 3 kruisjes op de rekening kreeg werd het 12-7 en zou het opgedreven tempo het teveel worden. Het werd uiteindelijk een verdiende zege van een homogeen St-Michiels.

F.V.

Boeiende wedstrijden

SCHOLIEREN :
KBC ST-MICHIELS 18
ST-LUTGART 13

Deze wedstrijd startte aan een hoog tempo en van bij de start viel het op dat St-Michiels een uitmuntende verdedigingsploeg opstelde. St-Lutgart bleef er niet zo zwaar aan en de harde woepen van Roelandts en Maert werden door Boule overgeeft naar achterspeler Gaeré die telkens op de goede plaats stond. Na 1-1 staepte St-Lutgart dan heel wat fouten op en daar St-Michiels goed afwerkte ging het meeren naar 9-1. St-Lutgart kon dan toch zichzelf worden om tot 11-5 terug te keren aan de rust. Een meer gekoncentreerd St-Michiels zou de voorsprong dan tot 16-7 opdrijven en waagde het nieuweling Filip Roelens op te stellen. Deze deed het wel uitstekend maar St-Lutgart voerde nu de pressing en bracht er met 17-13 terug de spanning in. St-Michiels berpakte zich dan om verdiend te winnen. Deze jonge ploeg mag wel als voorbeeld gesteld worden voor

De scholieren van ST-MICHIELS die wonnen van St-Lutgart. We herkennen verder nog de hh. Van Parijs en Mol van de Brugse Sportraad.

1977

Ook bij de seniores kwam St-MICHIELS als winnaar uit de strijd. De winnende ploeg hier met een grote supporterschare.

Figuur 9: F.V., 1977, KBC St.-Michiels wint Brugs kampioenschap zowel met scholieren als met seniores!, Het Brugsch Handelsblad p.11

1979

Krachtbalclub Sint Michiels mocht in het seizoen '79-'80 een nieuwe sponsor verwelkomen. Mr. *Landuyt*, eigenaar en directeur van het bedrijf **Robland** (Houtbewerkingsmachines) had de ploeg nieuwe uitrustingen geschonken. Ondertussen is deze firma, die houtbewerkingsmachines produceert, reeds 25 jaar trouwe **hoofdsponsor** van Krachtbalclub Sint-Michiels en de club is momenteel zelfs beter bekend als **KBC 'Robland'**. In dat jaar, 1979, werd ook voor het eerst een kerstfeestje gegeven in het clublokaal.

Figuur 10: 1979, Ploegfoto KBC Robland Sint-Michiels met nieuwe uitrusting. Rechtstaand onder andere: Ignace Bonte, Patrick Haesaert, Etienne Haesaert, Walter Braem, Danny Cool, Joris Rosseel. Gehurkt onder andere Ronny Sinnaeve, Filip Brinckman en Dirk Haesaert

Sedert 1980 wordt ieder jaar (zowel voor dames als voor heren) een **interlandwedstrijd** tegen Nederland georganiseerd. Hierin komen juniorenteams en seniorenteams afzonderlijk tegen elkaar uit.

1980

Het **vijftienjarig** bestaan van de club werd op 17 mei 1980 met een receptie gevierd. Voorzitter *Joris Rosseel* mocht er *schepen Devolder*, *algemeen secretaris Etienne Schotte*, *sponsor R.Landuyt* en afgevaardigden van comités verwelkomen. In zijn toespraak was de voorzitter fier over de bereikte resultaten. Er werden twee tweede plaatsen en twee derde plaatsen behaald in competitie. Twee maal ook was KBC St.-Michiels finalist in de Beker van België. Meest in het oog springend is evenwel dat KBC St.-Michiels vrijwel nooit uit de eerste afdeling is weggeweest.

KRACHTBAL

Klub nummer 1 Sint-Michiels bezint zich over vijftien jaar werking

Het feestvierend bestuur van SINT-MICHIELS met schepen Devolder, de h. Et. Schotte, de h. en mevr. Landuyt en enkele spelers en oud-spelers die een herinneringsmedaille mochten ontvangen.

Bij gelegenheid van het 15-jarig bestaan viert krachtbalklub St-Michiels, ingeschreven bij de federatie onder het nummer 1, een receptie in haar lokaal « De Zwaan » te Steenbrugge.

Voorzitter Joris Rosseel mocht er schepen Devolder, algemeen sekretaris Et. Schotte, sponsor R. Landuyt en afgevaardigden van comités en medelevende clubs verwelkomen.

In zijn toespraak was de voorzitter fier over de bereikte resultaten. Er werden 2 tweede plaatsen en 2 derde plaatsen behaald in competitie en 2 maal was St-Michiels finalist in de Beker van België. Meest in het oog springend is evenwel dat St-Michiels vrijwel de enige club is die sinds haar ontstaan nooit uit de 1e afdeling is weg geweest. Wel waren er problemen, financiële en sportieve. Enkele jaren diende gestreden tegen het degradatiegevaar. De volgende jaren moeten gericht worden naar de jeugd en daarom zal getracht worden het bestuur vooral uit niet spelers samen te stellen.

Schepen Devolder bracht hulde aan de feestvierende krachtbalklub en aan die sportieve mensen die zich 15 jaar onbaatzuchtig hebben ingezet. Hij betrok hierin ook de h. Schotte die hij een polyvalent man in de sport noemde en dankte nog de aanwezige sponsor voor zijn hulp.

Dan kwam de h. Schotte de mensen van St-Michiels krachtbal danken.

« Vijftien jaar verandert heel wat en drukt zeker een stempel op het voorkomen. Er wordt echter niet vermoed welke inspanning die periode gekost heeft. Doch St-Michiels mag fier zijn de enige club te zijn die nooit gedegradeerd is, al kwam er ook nooit een titel ».

Gesticht in 1965

Krachtbalklub St-Michiels startte officieel tijdens het seizoen 1965-66 en was gegroeid uit de plaatselijke chiro-afdeling met enkele spelers uit een bestaande club te Steenbrugge. Robert De Vooght was de eerste voorzitter en de scholierenploeg waarmee men van start ging werd meteen kampioen. Het volgende jaar kwam er een seniorenploeg bij en het terrein werd naar het Boudewijnpark verlegd. Deze ploeg speelde behoorlijk mee in competitie en drong zelfs door tot de finale in de 1e Trofee van Vlaanderen, die verloren

werd tegen Cracks Club Brugge. De scholieren speelden 3 maal naen kampioen en de kadetten 2 maal. Het seizoen 67-68 werd het hoogtepunt toen een 3e plaats werd veroverd en zowel scholieren als kadetten de titel speelden.

De h. De Vooght werd dan als voorzitter opgevolgd door de h. Decat en de ganse scholierenploeg diende de fansionploeg op te volgen. Het behoud werd echter verzekerd en zo staat St-Michiels nu zover dat een degelijk bestuur werd gevormd dat nu verder de lijn zal doortrekken in de richting van de jeugd.
F.V.

1965

1980

Hij wenste hen dan ook nog vele jaren in eerste en een titel als de huidige jeugd tot volwassenheid is gekomen. Hij betuigde verder zijn dank voor de moed om zijn initiatief te steunen. Zonder deze hulp zou het oprichten van de krachtbalsport nooit tot stand zijn gekomen.

Door voorzitter Rosseel werd dan nog de propagandafolder voorgesteld waarmee men hoopt de aandacht te vestigen op de krachtbalsport en tevens de jeugd aan te trekken.

Tijdens deze receptie waren ook enkele oud-spelers aanwezig, die een herinneringsmedaille mochten ontvangen, evenals de afgevaardigden van de comités en clubs.

15 jaar

Sint-Michiels

Figuur 11 Krantenartikel: 1980, Klub nummer 1 Sint-Michiels bezint zich over vijftien jaar werking, Het Brugsch Handelsblad,p.10

1982 - 1985

Op tweede kerstdag van het jaar 1982 werd in Ter Groene Poorte, bij gelegenheid van de twintigste verjaardag van de eerste krachtbaldemonstratie, een toernooi georganiseerd voor de **oud-gloriën** (35-plussers). Na afloop mocht *Etienne Schotte* de prijzen overhandigen. Eerst en vooral werd een speciale prijs toegekend aan de oudste spelers van het toernooi. Tenslotte ontving iedere deelnemende speler een foto gekleefd op een herinneringsdiploma. De secretaris *E. Schotte* bedankte alle medewerkers en beloofde voor de aanstaande competitie een **35-plussersreeks** in te schakelen.

Vanaf 1981-1982 werden er steeds meer **nevenactiviteiten** georganiseerd binnen de club. Zo deden ze onder andere mee aan een **24 urenloop in Veldegem**. De club stond langs het parcours met een tent met muziek, soep,... In die tijd was dat nog niet zo gebruikelijk als nu. Men wilde daarmee krachtbal en de club een gezellige sociale uitstraling geven en de sfeer in de ploeg bevorderen.

Tot 1980 kon men gebruik maken van de instellingen van het Boudewijnpark. Door de uitbreiding van het pretpark kreeg de krachtbalclub met steeds weerkerende problemen te kampen. Er werd dan ook uitgekeken om een eigen sportterrein met daarbijhorende accommodaties in te richten. Zoals reeds eerder vermeld kreeg de club van de Broeders van Liefde de toestemming om op de gronden van het St.-Tarcisiusinstituut terreinen aan te leggen en er een **eigen clublokaal** te bouwen. De V.Z.W. De broeders van Liefde stelde officieel op **26 november 1981** een terrein met een grootte van 95 op 40 m in de Abdijbekestraat ter beschikking van de V.Z.W. Krachtbalclub St. Michiels als oefen- en speelterrein. Dit was volledig kosteloos.

GEBRUIKSOVEREENKOMST

Tussen de V.Z.W. De Broeders van Liefde, Stropstraat 119, Gent, vertegenwoordigd door de heer Oscar Degadt, voorzitter en afgevaardigd-beheerder,

en de V.Z.W. Krachtbalclub Sint-Michiels, waarvan de maatschappelijke zetel gevestigd is te 8200 Brugge, Gustaaf Baertstraat 21, vertegenwoordigd door de heer Joris Rosseel, voorzitter en de heer Dany Cool, secretaris,

werd overeengekomen wat volgt:

De V.Z.W. De Broeders van Liefde stelt kosteloos ter beschikking van de V.Z.W. Krachtbalclub Sint-Michiels een terrein gelegen aan de Abdijbekestraat, groot 95 x 40 m.

Het terrein mag gebruikt worden als oefen- en speelterrein van de Krachtbalclub Sint-Michiels.

De V.Z.W. De Broeders van Liefde kan niet aansprakelijk gesteld worden voor de schade veroorzaakt door ongevallen bij het gebruik van het ter beschikking gestelde terrein.

De V.Z.W. Krachtbalclub Sint-Michiels gaat de verplichting aan een verzekeringscontract af te sluiten, waardoor de Burgerlijke Aansprakelijkheid van de gebruiker en zijn leden gedekt is. Zij is eveneens verplicht een Persoonlijke Ongevallenverzekering voor de leden van de club te onderschrijven, tenzij deze reeds opgenomen zijn in een andere verzekering.

De V.Z.W. De Broeders van Liefde is niet verantwoordelijk voor diefstal, noch voor enige andere schade veroorzaakt aan eigendommen, toebehorend aan de gebruiker of de leden van de Krachtbalclub.

Indien de gebruiker verlangt op het ter beschikking gestelde terrein een of ander gebouw op te richten, zal hij zichzelf vooraf in regel stellen met de diensten van Stedebouw.

Mocht de V.Z.W. De Broeders van Liefde dit terrein zelf nodig hebben voor de verwezenlijking van haar sociaal doel, dan zal de gebruiker, mits een opzeg van zes maanden, het terrein ontruimen en het in een voor de eigenaar bruikbare staat terugbrengen.

Opgesteld in twee exemplaren, te Gent, op 26 november 1981.

Voor de V.Z.W. De Broeders van Liefde,

Oscar Degadt,
Voorzitter en
Afgevaardigd-beheerder.

Voor de V.Z.W. Krachtbalclub Sint-Michiels,

Joris Rosseel,
Voorzitter.

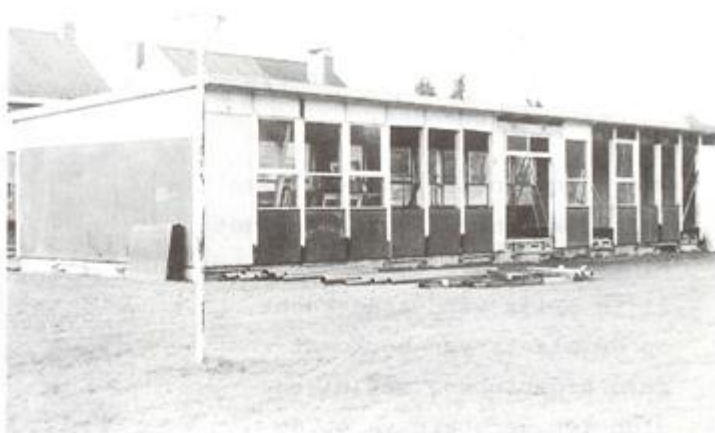

Dany Cool,
Secretaris.

Figuur 12: Gebruiksovereenkomst, 1981, gebruik terrein van de v.z.w. De broeders van Liefde door de KBC Robland, Brugge

**WAAR
EEN WIL IS....**

IS EEN WEG !

Het is een verheugend feit te kunnen vaststellen dat steeds meer clubs ernaar streven om 'self-supporting' te worden.

De laatste maanden hebben wij twee typische voorbeelden hiervan nl. Robland St-Michiels, dat een eigen lokaal bouwde op de terreinen van het St-Tarcisiusinstituut en KBC Buggenhout, dat een paar hectaren grond kocht en daarop een chalet bouwde.

In dit nummer willen we Robland St-Michiels even in de kijker plaatsen. Het is een van de oudste clubs van de federatie met nr. 1 als stamnummer.

Deze club heeft in zijn achttienjarig bestaan steeds in de hoogste afdeling gespeeld en dat is op zichzelf reeds een noemenswaardig feit.

Het wakker bestuur, dat de steeds weerkerende moeilijkheden die men op het gemeentelijk sportterrein ondervond, ten gronde beu was, heeft uitgekeken naar een behoorlijk terrein en heeft dat ook gevonden.

Na zich jaren na elkaar ingezet te hebben voor de opleiding van de leerlingen van het St-Tarcisiusinstituut (in de krachtbalsport) bekwamen zij van de Broeders van Liefde de toestemming om op de gronden van dit instituut terreinen aan te leggen en er een eigen

[Figuur 13: Artikel in het boekje van de federatie](#)

Men vloog er meteen met man en macht in. Gelukkig waren er veel 'stielmannen' in de club die zich belangeloos voor de vereniging wilden inzetten. Er werd niet minder dan 3200 uren gewerkt. In **Oostende** vonden ze een **oud klaslokaal** van het Rijksonderwijs die bij het Ministerie voor een aanvaardbare prijs werd verkocht. In **september 1982** braken de leden van de krachtbalclub het gebouw af in Oostende, vervoerden het zelf met personenwagens en bouwden het opnieuw op de terreinen van de Broeders op.

Het tweede weekend van oktober 1982 werden de afbraakwerken voltooid in Oostende en op 23 oktober 1982 hebben ze met enkele leden alle materiaal getransporteerd. Vanaf 15 november werd er ieder weekend hard verder gewerkt aan de herstelling van het houtwerk, om het dak volledig waterdicht te maken, de binneninrichting, schilderwerk,... Het zelf opgerichte lokaal is 21 op 6 meter groot, met naast kleedkamers, sanitaire installatie en verwarming, ook nog ruimte voor een

-16-

lokaal op te bouwen. En dat lokaal is 21m bij 6m, dus een behoorlijke ruimte om er omkleedkamers en een cafetaria in onder te brengen.

Het is een oud klaslokaal van het Rijksonderwijs, dat bij het Ministerie voor een schappelijke prijs werd aangekocht, op de plaats van herkomst werd afgebroken, met eigen middelen vervoerd en op de plaats van bestemming terug werd opgebouwd.

Dat is allemaal veel gemakkelijker geschreven dan gedaan. Om zoiets te kunnen moet men over mensen beschikken die de wirwar van de administratie met geduld ontknopen, mensen die wat stielkennis bezitten inzake bouw, en vooral mensen die zich in clubverband belangloos willen inzetten.

Robland heeft het gekund, proficiat voorzitter Rosseel en talrijke medewerkers. Uw voorbeeld verdient navolging !

VAN FUNDERING TOT DAK....
MET EIGEN AANPAK !

Figuur 14: 1982, Samen bouwen aan het lokaal.

Vooraf de familie *Haesaert* en de familie *Rosseel* waren sterk vertegenwoordigd. Er kon ook een sponsor op de kop getikt worden voor de jeugd, nl. Plakwerken *Patrick Roose*.

vergaderzaal en een cafetaria. Na maandenlange inzet kon men op **19 augustus 1983** overgaan tot de **officiële opening van de nieuwe terreinen en het paviljoen**. Dit gebeurde met een receptie waarop naast *schepen De Volder, raadslid mevr. Dhondt-Mus* ook de kersverse *Reieprinses* aanwezig was. De nieuwe terreinen betekenden voor KBC Robland ook de start van een uitgebreide **jeugdwerking**. Er kwamen pupillen, minimien en kadetten. De kinderen waren bijna allen kinderen van bestuursleden en spelers. Er werden in de beginfase een 24-tal kinderen ingeschreven.

In dat jaar verscheen er in het Brugsch Handelsblad een mooi artikel over de club met stamnummer één :

het nummer een van de federatie

...einde iets meer te vernemen ver de oudste krachtbalploeg an de federatie hadden we een rendez-vous met Etienne Haezert, de duivel-doet-al van de ploeg met het stamnummer 001. Plaats van de bijeenkomst, de gezellige gelagzaal in de nieuwe instelling die voor de leden zelf werd opgewaaid. Etienne had juist zijn wedstrijd beëindigd wanneer we ons aansmeldden. Onze gesprekspartner was gelukkig dat eindelijk eens belangstelling was vanwege de pers. Voor de eschouwers is het allicht niet heel om naar te kijken maar voor de beoefenaar is het een slim sport. Wie er eenmaal te beginnen is gaat er mee voor. Meteen was het ijs gebroken en wij maar luisteren. Want de geschiedenis van de 20 jaar oude krachtbalclub heeft voor lieve geen geheimen. Hij is niet alleen een moest werker in het belang van zijn ploeg maar werd ook een levende achtbalencyclopedie.

Op 1 juli 1965 was achtbalclub Sint-Michiels de eerste ploeg die zich bij de afdeling van het seizoen 1965-1966 had door Etienne Schotte oprichtte krachtbalfederatie liet insluiten. Ze kregen dan ook stamnummer 0001 toegewezen. De basis van de club werd gelegd door de Chiro-afdeling in Sint-Michiels waar enkele jongeren reeds krachtbal beoefenden. Ze werden aangevuld met enkele jongeren uit Steenvogel en meteen zag Krachtbalclub Sint-Michiels het licht. De mannen van het eerste uur waren voorzitter Robert Verstraete — secretaris Robert Devooght en de leden Karel Van Iseghem en Roland Laerhout. De toenmalige onerpastoor EH Loncke werd de eerste proost van de vereniging.

Robert Devooght werd later voorzitter en voorzitter van het district van West-Vlaanderen. Deze graaggeziene politicus was in de beginperiode de minerende figuur in de club.

Het stichtingsjaar werd enkel gespeeld met een scholierenploeg die meteen de titel in de wacht sleepte. Het volgende seizoen werd gestart met een seniorenploeg. Het gemeentebestuur van Sint-Michiels en de toenmalige burgemeester Michel Van Maele, staken een flink bedrag toe. Er kwamen nieuwe rustingen en men kon gebruik maken van de instellingen van het Boudewijnpark, zowel voor training als voor wedstrijden. Door toedoen van Robert Devooght kreeg men in 1967 zelfs een lichtinstallatie ter beschikking. De resultaten waren niet uit men slaagde er toe dringen tot de finale van de „Le Trofee van Vlaanderen“. Na verlengingen werd verloren tegen Cracks Club Brugge. De scholieren en de cadetten speelden kampioen.

NOOIT KAMPIOEN... NOOIT GEZAKT

De sterkte van het huidige KBC Robland Sint-Michiels is ongetwijfeld de grote vriendschap en samenhang onder de leden. De kern van tegenwoordig bestaat nog steeds uit personen die er in de beginperiode reeds bij waren en waarlijk vergroed zijn met de club. De jongeren van toen zijn nog steeds als speler actief. Voorzitter Joris Rosseel — secretaris Danny Cool — manuse van alles Etienne Haezaert — zijn broer Patrick en Ronny Senaev. Zij zijn de oude kern van de club.

In het 20-jarig bestaan is KBC Robland Sint-Michiels met afwisselend succes in de hoogste afdeling actief geweest. Ze slaagden weliswaar nooit de titel in de wacht te slepen, dat is allicht de enige schaduwzijde. Wel waren ze eens vice-kampioen, wonnen tweemaal de Beker van de stad Brugge en waren eens finalist in de Beker van België. Maar de jeugd ploegen werden ettelijke keren landelijk kampioen.

KBC Robland Sint-Michiels kende hoogten en laagten en heeft het niet steeds gemakkelijk gehad om het 20 jaar vol te houden.

In moeilijke financiële ogenblikken kon men steeds rekenen op de steun van Michel Van Maele om de club er terug bovenop te helpen. Tot in het jaar 1980 kon men gebruik maken van de instellingen van het Boudewijnpark. Door de uitbreiding van het pretpark te Sint-Michiels kreeg men met weerkerende moeilijkheden te kampen. Er werd toen uitgekeken naar een behoorlijk nieuw terrein.

Na zich jarenlang te hebben ingezet voor de opleiding in de krachtbal sport van de leerlingen van het St.-Tarcisiusinstituut bekwam men van de Broeders van Liefde de toestemming om op de gronden van het instituut terreinen aan te leggen en er een eigen lokaal op te bouwen.

NIEUWE BLOEIPERODE...

Onder het motto „Waar een wil is... is een weg“, zette men zich aan het werk om een lokaal op te zetten. En dat lokaal is er. Een behoorlijke ruimte om er kleedkamers, stortbaden, sanitair en een gezellige cafetaria in onder te brengen. Het is een oud klaslokaal van het Rijksonderwijs te Stene bij Oostende, dat bij het ministerie voor een schappelijke prijs werd aangekocht. De onderhandelingen sleepten lang aan maar door de tussenkomst van gemeenteraadslid Patrick Moenaert en minister Daniël Coens werd het licht eindelijk op groen gezet. Het klaslokaal werd op de plaats van herkomst afgebroken en met eigen middelen op de plaats van bestemming terug opgebouwd. Men moet daarvoor over de nodige mensen beschikken die de nodige stielkennis hebben inzake bouw en vooral mensen die zich in clubverband totaal belangloos willen inzetten.

Op 26 november 1981 werd het contract ondertekend voor de huur van het terrein gelegen op de gronden van de Broeders van Liefde. Op een oppervlakte van 107 x 42 meter werden 3 terreinen aangelegd. Eind september 1982 werd KBC Robland Sint-Michiels — na betaling — in het bezit gesteld van het oude klaslokaal.

Half oktober werden de werkzaamheden aangevat. Eenmaal de afbraak werken voltooid is men op 23 oktober 1982 met de verhuis begonnen. Van toen af begonnen pas de grote werken. Op 29 oktober werd aan het delven van de funderingen begonnen en tegen Pasen was alles klaar. Om het geheel te voltooien had men niet minder dan 4500 uren gewerkt. Alles door eigen leden en volledig belangloos. Dank zij de vriendschap onder de leden, keihard doorzettingenvermogen, de financiële steun van de firma Robland en de eigen clubkas is alles klaar gekomen.

Eenmaal de instellingen in gebruik genomen kon het bestuur zijn volledige aandacht aan de jeugdwerking besteden. Met te rechte fierheid toonde Etienne Haezaert ons de ledenlijst met niet minder dan 75 namen, waaronder 40 jeugdspelers. De toekomst is dus verzekerd.

Deze 75 aangesloten spelers zijn onderverdeeld in de volgende ploegen: pupillen, minime, 2 cadettenploegen en scholieren. De senioren komen in competitie uit in eerste nationale A en eerste nationale B. De senioren ploegen worden getraind door voorzitter Joris Rosseel, terwijl de jongeren onder de hoede staan van Geert Garré, Philippe Brinckman en Jan Ghyoot. De training heeft plaats de woensdagavond en de zaterdagvoormiddag.

Alles wordt gerund en net gehouden door de leden en hun dames. Sponsoring — toelagen — kaartavonden — tombola-opbrengst van cafetaria e.a. zorgen voor de financiële inbreng. Want niemand moet hier lidgeld betalen, vertelde Etienne Haezaert ons fier. Het bestuur is samengesteld als volgt: voorzitter Joris Rosseel; ondervoorzitter Patrick Vermandel; secretaris Danny Cool; schatbewaarder Ronny Senaev; leden Nauweyck Luc, Patrick en Etienne Haezaert, Geert Steyaert en Robert Van Mechelen. Krachtbalclub Robland Sint-Michiels, een club waar pit in zit. — (R.V.)

⊙ M&PUNTJES
 Bel 091/25.57.01
 Het Volk
 maakt er werk van.

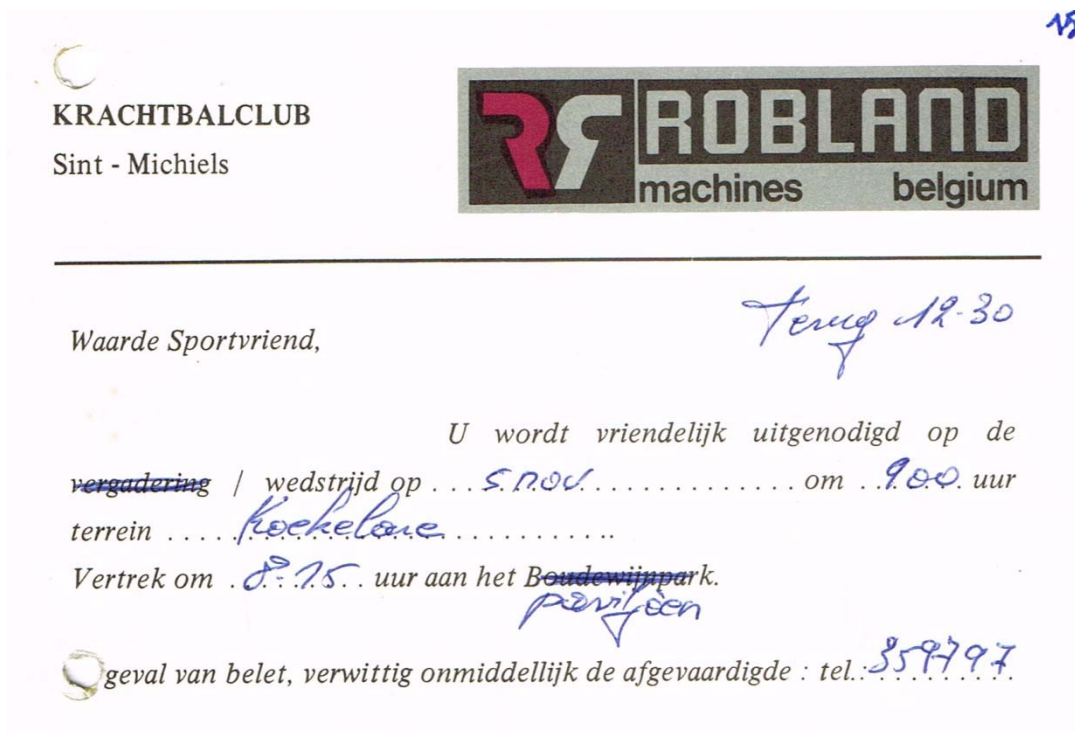

Figuur 15: R.V., 1983, krachtbalclub Robland Sint-Michiels het nummer één van de federatie, Het Brugsch Handelsblad,p.11

Figuur 16: uitnodiging opening lokaal

Omdat de club nu een eigen lokaal en bar had, moest ze uiteraard afscheid nemen van café "De Zwaan. Om de club te bedanken voor de jarenlange trouwe komst kreeg Robland St.-Michiels op 4 maart 1984 een krachtbal cadeau van de uitbaatster, Mevr G. Matthys. Het ging echter niet om een gewone bal... De evolutie van de krachtbal heeft tot andere manier van spelen geleid. Het was de firma Sporta Dewaele uit Zele die ervoor zorgde dat men van bij de start krachtballen met officiële afmetingen in gebruik kon nemen. De gewone **medicijnballen** waren immers te klein en te hard. In het prille begin van de sport moest men een grote kracht uitoefenen om de bal in het kamp van de tegenstander te krijgen. Met veel rugkwetsuren tot gevolg indien men niet voldoende de rugspieren trainde.

Figuur 17: uitnodigingskaart jeugdspelers

Later kwamen de lederen ballen op de markt. Voor de senioren wogen ze **5 kg**. Maar als het regende en de terreinen er zompig bij lagen, konden die ballen tot 7 kg wegen na de match. Die minder kwalitatief goede ballen absorbeerden zeer veel water en daar moest dus een oplossing voor gezocht worden. Een nieuwe eerder zeldzame, dus ook dure soort ballen zorgde voor evolutie op dat vlak. De

nieuwe ballen werden met **rendierhaar** opgevuld. Het was juist zo'n speciale bal die Mevr. *Matthys* aan de club overhandigde! Toen hadden de krachtballen nog geen plastieklaag zoals nu. De omvang van de bal werd trouwens zo vastgesteld dat deze bij het vangen een gecapitonneerde oppervlakte vormt die de kans op kwetsuren uitsluit.

In **1995** werd er beslist om het gewicht van een krachtbal voor senioren van 5kg terug te brengen tot 4 kg. Hiervoor werden verschillende redenen aangehaald. Men wou vooral vermijden dat de jongeren door de overgang van scholier naar senior (van 3kg naar 5kg op 18-jarige leeftijd) afhaakten wegens rugklachten maar ook een evolutie in het spel was de bedoeling van deze ingrijpende beslissing. Vroeger was krachtbal vooral op kracht gebaseerd, wat ook de naam van de sport verklaard. Sinds de bal 4 kg weegt in plaats van 5kg (voor de heren) is snelheid en lenigheid een extra troef in het spel. Aangezien het wedstrijdtempo toenam, is de sport fysiek ook zwaarder geworden en biedt het nog meer spektakel. Om maar even te vergelijken : vroeger gooide een topspeler ongeveer 18 m ver, nu kan een goeie gemiddelde speler dit resultaat neerzetten. Momenteel staat het absolute **officiële record** op naam van *Jan Benoot*, die op 19 augustus 1983, bij de opening van de nieuwe terreinen van KBC Robland, een bal van 5kg(!) 25.20 m ver gooide (zie krantenartikel verder). Niemand deed het hem ooit nog na en hij staat met deze prestatie ook vermeld in het Guinness book of Records.

Voor de avondtrainingen op woensdagavond was **verlichting** nodig op de terreinen. In september 1983 werden er verlichtingspalen geïnstalleerd. Deze palen zijn er echter niet op een legale manier gekomen. Naast het domein van de Broeders is er een kasteel met een groot bos omheen. Daar stonden er grote, houten verlichtingspalen die niet gebruikt werden. De leden van Robland hebben er handig gebruik van gemaakt die palen daar te verwijderen en op hun terrein te plaatsen. Het was natuurlijk niet ondenkbaar dat de eigenaar daar achter zou komen en toen hij zijn palen terug eiste, deed de voorzitter een slim voorstel. De krachtbalspelers stelden voor om in ruil voor de verlichtingspalen een geul te graven zodat de eigenaar de elektriciteit voor zijn buitenverlichting onder de grond kon leggen. Ongebruikte palen die nu een nuttige bestemming hadden in ruil voor mankracht, een eerlijk voorstel en allebei de partijen waren er gelukkig mee.

Op 26 mei 1984 had KBC Robland de eer om de **nationale eindronde voor de jeugd ploegen**, de **finales van de beker van België** (in derde nationale en in eerste nationale), de **trofee van Vlaanderen** voor de dames en het **35-plussers-tornooi** te organiseren. Dit alles ter gelegenheid van het twintigjarig bestaan van de federatie.

Er werd een grote publieke belangstelling verwacht aangezien er acht ploegen per provincie aan deelnamen. Alle leden werkten zich in uit de naad om er een prachtige dag van te maken. Er werd gezorgd voor extra douches, een luchtbal van de sponsors die opsteeg vanop hete terrein, eet - en dranktenten, vlaggen van de verschillende deelnemende provincies, nadar-afsluiting om het spel vlot te laten verlopen (het werd later ook verplicht bij de nationale competitie het terrein op 4 m buiten het veld afgebakend met een balvaste afsluiting !)..

Er was die dag ook een **televisieploeg van de BRT** aanwezig. Om krachtbal bij het grote publiek te krijgen is televisie een handig medium. Er werd een reportage gemaakt over de finale van de Beker van België die werd uitgezonden op 27 mei in het toen nog enige nationale sportprogramma "**Sportweekend**". Deze dag betekende uiteraard een flinke duit in het zakje voor KBC Robland en een opsteker voor de club.

De club beleefde toen zijn **grootste periode** uit de clubgeschiedenis en telde toen een **150-tal leden**.

In 1985 werd *Dirk Haesaert* door spelers en bestuur van KBC Robland en in aanwezigheid van *Etienne Schotte* gehuldigd voor zijn zeventien jaar trouwe lidmaatschap van de krachtbalclub. Hij werd daarmee het eerste **erelid** van de club. Op deze topmanifestatie pakte Beitem de beker van België in een spannende finale tegen Buggenhout en gooide Jan Benoot een absoluut **wereldrecord**... In de bekerfinale voor lagere afdelingen won Ramskapelle het van Loppem na verlengingen.

Figuur 18: 1984, Beitem bekerwinnaar, Benoot recordhouder, Het Brugsch Handelsblad

Het krantenartikel begint met "Dank zij de perfecte organisatie van eerste klasseclub St. Michiels zijn de bekerfinales zaterdag tot een hoogtepunt in het twintigjarig bestaan van de federatie uitgegroeid"

Figuur 19: De Robland-delegatie op het 35+ toernooi

Op de terreinen van KBC Robland St.- Michiels werd op 23 juni 1985 de interlandwedstrijden België-Nederland georganiseerd. Er was zowel een herenwedstrijd als een match voor dames. Het werd een tweevoudige zege voor België want zowel de heren als de dames bleven baas over onze noorderburen.

Figuur 20: 1985, dubbele interland te Sint-Michiels, Het Brugsch Handelsblad

KRACHTBAL

DUBBELE INTERLAND TE SINT-MICHIELS

Belgische heren en dames baas over Nederland

Zondag jl. werd te St.-Michiels de dubbele interland tussen België en Nederland afgewerkt. Het werd een tweevoudige zege-want zowel de heren als de dames bleven vlot baas over onze noorderburen.

Dames :
België – Nederland 39-14
Velen hadden gedacht dat de Nederlandse dames wel eens voor de verrassing zouden zorgen maar toen ter elfder ure Angela Lambers, Carin Zwartjes en Birgit Winkelmolen forfait moesten geven bleek dit al gauw ijdele hoop te zijn. Nederland viel aanvallend te licht uit om het onze landgenoten moeilijk te maken.
Coach Luc Timmerman liet aanvankelijk de jonge kern opdraven en met klassiek krachtbal werd het 7-2. Na een kwartier werd de ganse ploeg vervangen en nu maakte de oude garde zijn opwachting met snel en

gevarieerd maar soms iets te overhaast spel. Rust : 24-8. Na de pauze kregen we éénzelfde spelbeeld. De bezoekende meisjes kampten met een enorme inzet maar werden herhaaldelijk ver-rast door verre worpen van Vandembroucke en Co.
De opstelling : Diana David (3), Sigrid Verhaeghe (6), Sabine Himpe (2), Hilde Van Damme (6), Carine Coene (3), Ellen Vandembroucke (10), Karin Ideler (5), Lut Moernaut (1) en Chris Moernaut (3).

Heren :
België – Nederland 35-15
De Belgische ploeg met De Vos, Fack, Comeyne en Meheus in de basisvier kreeg van coach Timmerman een snel en direct spel opgelegd en voerde deze opdracht nauwkeurig uit. Er werd niet zijwaarts verlegd en na een interceptie viel er steeds een worp uit stand te noteren.

Nederland liet zich echter niet van de wijs brengen en met doelpunten van Standaert en Van den Engel konden de bezoekers gedurende één kwartier gelijke tred houden. Intussen was aan Belgische zijde Meheus uitgevalen met spierversrekking maar de plaatselijke Geert Garré nam uitstekend over.

Toen ook Van Belleghem ingeschakeld werd kreeg Nederland het helemaal lastig. Het had te weinig werpkracht in huis om de defensie van de thuisploeg in verlegenheid te kunnen brengen. Ruststand 19-6.

Na de appelsientjes kwam het Nederlands team méér in de wedstrijd maar de Belgische rugworpen (10 in totaal) deed de gasten de das om.

De opstelling : Jean-Paul De Vos (8), Rik Fack (7), Hein Comeyne (10), Geert Garré (5), Geert Meheus (1), Luc Van Belleghem (4).

De Belgische acteurs vóór de opworp van de succesvolle dubbele interland.

1985 - 1995

In die periode is men in de Abdijbekestraat met een **damesploeg** gestart. De eerste officiële dameswedstrijd ging door op 29 juni 1985 in St.-Michiels. Ook bij de jeugd mochten er meisjes meedoen. Meisjes en jongens mogen samen spelen tot en met de leeftijd van pupil (12 jaar).

In het jaar 1986 draaide de **jeugdwerking** van de club op volle toeren en hadden de club in elke jeugdreeks minstens één ploeg ingeschreven, zowel bij de jongens als de meisjes. Het loonde dan ook de moeite om ook naast het veld de kinderen op een leuke manier te boeien. Daarom werd beslist om op 4 januari 1986 voor de eerste maal een **playbackshow** te organiseren met een 'professionele jury'.

Van 15 tot en met 23 maart 1986 werd door het B.O.I.C in samenwerking met de Internationale Jaarbeurs van Brussel het zesde **Sportsalon** georganiseerd. Voor de zesde maal was ook de krachtbalfederatie vertegenwoordigd. De krachtbalfederatie mocht ook twee demonstraties verzorgen. Eerst zorgden de damesploegen van Buggenhout en Beitem voor spektakel, en de tweede keer waren de heren van Male en St.-Michiels aan de beurt. Het sportsalon is voor elke sportfederatie een gelegenheid om nieuwe mensen te bereiken en met hun sport naar buiten te treden. Ook de krachtbalfederatie maakt ervan gebruik.

In 1986 kwam de toenmalige voorzitter van KBC Robland, *Joris Rosseel*, op het idee een film over de spelregels van krachtbal te maken. Er was toen een speler van Robland, *Van Mechelen Robert*, die zich een professionele " VHS " camcamcorder had aangeschaft . Het was al altijd Rosseel zijn droom om na de eerste **filmopname** van 1969 zelf een film op 32mm band te maken. Bedoeling was om spelenderwijs het krachtbalspel en de reglementen aan te leren. Na een lange voorbereiding is hij dan gestart met de jeugdspelers (scholieren) van KBC Robland om deze film te draaien. De film werd door velen gewaardeerd en zelfs door vele clubs aangekocht en gespeeld. Ook bij het opleiden van de jeugd van Robland zelf was dit interessant didactisch materiaal. De film "spelenderwijs krachtbal" werd opgezonden naar de federatie en werd op vele gelegenheden gespeeld (ondertussen is dit overgedaan door een club uit Buggenhout in de Engelse taal en deze video is momenteel op internationale toer).

In mei 1988 ging een uitzonderlijk origineel tornooi door op de pleinen van de Abdijbekestraat, namelijk een "**familietornooi**". In KBC Robland waren enkele families met veel spelers en/of speelsters vertegenwoordigd, nl. de familie *Rosseel, Haesaert, Maene* en *Dierickx*. Ze namen het op tegen elkaar in een gezellig tornooi en 's avonds stond er een kaas- en wijnavond op het programma.

Figuur 21: De kampioenen bij de scholieren jongens vieren feest

Ondertussen deden de **scholieren** van Robland het uitstekend. In 1987-1988 werden de scholieren West-Vlaams kampioen. En op 29 mei 1988 wonnen ze de **nationale titel**. Niet enkel de scholieren maar ook de **miniemen** jongens werden dat jaar Algemeen Belgisch kampioen. Maar om de ploegen goed te kunnen laten evolueren, is er geld nodig. De werkingskosten komen dan ook nu op jaarbasis neer op enkele duizenden euro's. Met dat bedrag betaalt men de aansluitingskosten van de leden bij de federatie, de verzekeringen, verplaatsingskosten, de scheidsrechter, trainer, verfrissing, terreinmateriaal,...De sponsor steekt een handje toe voor de uitrusting van de spelers. En af en toe gaan er financiële acties door waarbij op de belangeloze inzet van de leden wordt gerekend.

Zoals in 1992, toen deden veel leden van Robland mee aan de **Gouden Boomstoet** in Brugge. Dit bracht de club 7000 à 8000 BEF op. En van 1993

Bij Robland St-Michiels kon de pret niet op. Het won de titel bij de scholieren, na een nipte zege tegen KBK Ichtegem en het triomfeerde ook in het 30 plusserstornooi.

Figuur 22: Off.berichten 8/9-1988

tot en met 1997 verzorgde Robland de bar op het **interscholentornooi**, wat ook een belangrijke bron van inkomsten is geweest voor de club. Nu komt er op de eerste plaats geld binnen door een goeddraaiende cafetaria. De laatste jaren wordt er ook telkens een fuif georganiseerd. Maar ook activiteiten om de groeps sfeer te bevorderen zoals een **daguitstap, souper, eindejaarsfeestje, een weekendje Centerparcs**, ...zijn populair.

KBC Robland heeft nog nooit lidgeld gevraagd aan zijn leden en men zal dit ook zo lang mogelijk proberen zo te houden. Om dit te kunnen volhouden verlangt de club van zijn leden wat engagement en inzet om de bijkomende activiteiten te helpen organiseren zodat daaruit genoeg inkomsten kunnen gehaald worden om de club draaiende te houden.

JAN VANHECKE

“Ik probeer naar de geest van de reglementen te fluiten.”

Rudy de Jonge

Tijdens de algemene statutaire vergadering van augustus laatstleden had opnieuw de verkiezing scheidsrechter van het jaar plaats. Naast Jan Vanhecke waren ook Jos Piessens en Walter Braem genomineerd. De achtentwintigjarige scheidsrechter van Robland Sint-Michiels mocht voor het eerst in zijn carrière de hoogste vorm van erkenning in ontvangst nemen. Een maand later treffen we hem op een regenachtige woensdagavond aan op het krachtbalveld van zijn club waar hij rondjes loopt. Jan speelt reeds krachtbal sinds zijn tiende. Hij kende de glorietijd van Sint-Michiels. Vier jaar verliet hij zijn club om bij Koukularu een andere sfeer te gaan opnuiven. De broertjes Pollentier waren gekend voor hun hardere manier van trainen en dat wilde hij aan de lijve ondervinden. Het was een schitterende periode (verandering doet eten) maar toch koerde hij naar zijn oude stal terug. Wij halen hem even van het veld af voor een kleine babbel in de kantine.

SCHEIDSRECHTER VAN HET SEIZOEN 1997-1998

Jan: « Ik ben eigenlijk al heel vroeg begonnen met scheidsrechten. Ik was pas 17. Het waren de gouden jaren van Sint-Michiels. Met z'n zessen volgden we een cursus voor scheidsrechter. We slaagden met z'n allen en dat bracht het scheidsrechterstaal bij Robland op 13. Eigenlijk had ik die nominatie niet verwacht. Het jaar daarvoor was ik vijfde maar in het afgelopen seizoen kende ik een aantal moeilijke matchen. Voor het eerst moest ik -heel terecht want er was geen enkele discussie over- een speler van het veld sturen en op het veld van Sporting moest ik ook een moeilijke match fluiten die achteraf diende te worden herspeeld. Ik wist niet waar ik dit jaar zou eindigen. Maar goed: ik heb gewonnen en ik kan niet zeggen dat het mij niets doet. Ik fluit heel veel in eerste en tweede nationale en daar moet je voortdurend geconcentreerd zijn. Niet dat de wedstrijden zo moeilijk zijn maar er staan vaak meer belangen op het spel. Die jongens kennen ook zeer goed de reglementen zodat je niet vaak een bepaalde beslissing moet uitleggen. In tweede klasse is de situatie wel eens

minder voor de hand liggend. Zelf speel ik in die afdeling. De ene week speel ik met Robland tegen een bepaalde club en een week later ben ik er te gast als scheidsrechter. Je komt elkaar vaak tegen en dan moet je het niet ver zoeken om te begrijpen dat dit wel eens tot moeilijke situaties kan leiden. Maar goed: er zijn te weinig scheidsrechters en dus moeten we er dat bijnemen. »

Zijn er makkelijke of moeilijke ploegen ?
Jan: « Over de moeilijke ploegen spreek ik mij niet uit. Ik wil niet dat iemand zich aangevallen voelt. Sporting, Assebroek en Koukularu zijn de clubs die ik heel graag fluit. Er wordt daar zelden of nooit 'gezeurd'. »

Elke scheidsrechter heeft wel een bepaalde stijl. Hoe zou je die van jou kunnen omschrijven ?
Jan: « Ik probeer een combinatie te maken van mijn drie voorbeelden. Johan Lauwers is iemand die altijd zeer duidelijk fluit. Er kan zelden een misverstand ontstaan. Van Ronny Sinnave pik ik de gemoeidelijkheid mee. Hij is iemand die steeds met de spelers praat. Hij blust nog voor het brand. De spelers accepteren dat van hem. Hij is de onderwijzer op het veld. Tenslotte probeer ik net als John

“Sinds de jeugd ploegen meer en meer in competitie aantreden, is het niveau merklijk verbeterd.”
Jan Vanhecke

Verpeest het actief scheidsrechten mee te nemen. Hij loopt vaak het veld op om bv. een plaats aan te duiden. Hij is ook iemand die vaak tegen de spelers praat. Met een combinatie van die drie Groten probeer ik naar de geest en niet naar de letter van elk reglement te fluiten. Toch komen er af en toe momenten voor waar je even achter je oren moet krabben. Wanneer we vergaderen met het scheidsrechtercomité bespreken we dan die situaties. Roland Verdonck, Johan Lauwers en John Verpoest zijn echte specialisten. Die gasten hebben enorm veel ervaring en staan bij wijze van spreken op met het scheidsrechten en gaan er mee slapen. »

Wat betekent die trofee concreet voor je ?
Jan: « Plots komen heel wat vrienden en collega's naar je toe die je komen feliciteren. André Van Deynze, die ook al eens genomineerd werd kwam mij spontaan feliciteren. Dat was wel een fijne ervaring. Ook van mijn eigen club mocht ik op heel wat sympathie rekenen. Maar het allerleukste is wel dat, in het nieuwe systeem het uiteindelijk de spelers zijn die mij gekozen hebben. En dat vind ik een bekroning. De druk zal dit jaar wellicht ook groter worden. Ik hoop, dat wanneer ik een keertje mis men mij niet zal toeroepen: « Is dat de scheidsrechter van het jaar ? » Uiteindelijk ben je ook maar een mens en missen is nog steeds menselijk. Maar toch: er zal zeker meer druk zijn. »

En tenslotte ?
Jan: « Als er al eens problemen komen, is dit nogal vaak met de lagere ploegen of met de jeugd ploegen. Hun kennis van de reglementen is vaak beperkt. Toch wil ik aanstippen dat sinds de jeugd ploegen meer en meer in competitie aantreden, het niveau merklijk verbeterd is. Wanneer je wekelijks speelt gaan de spelsituaties er veel gemakkelijker in. Vroeger moesten ze wel meer wedstrijds spelen op één dag maar er lag te veel tijd tussen. Ook voor de ouders is dit een goede zaak. Voor één match kunnen zij zich makkelijker vrijmaken dan voor een hele middag. En tenslotte leren de spelers van het eerste viertal ook die kleintjes beter kennen. Zij spelen heel vaak voor de hoogste wedstrijd. De spelers komen wat vroeger om te kijken en de kleintjes blijven nog even na om de groten aan het werk te zien. Ook dat draagt er toe bij dat zij het spel sneller beheersen. »

Tot slot hoop ik dat er zich meer kandidaten opgeven om die boeiende job uit te oefenen. Nu moet ik praktisch elk weekend fluiten. Dan zouden wij eens een weekendje vrij hebben. »

Nog veel succes, Jan

1. Jan Vanhecke (Robland St. Michiels)
2. Jos Piessens (KBC Opstal)
3. Walter Braem (KBC Lichtegem)
4. André Van Deynze (KBC St. Rita)
5. Roland Verdonck (Individueel)

(foto: Georges Poupaert)

Figuur 23: Jan Vanhecke werd als eerste Roblander scheidsrechter van het jaar (off. Berichten 9/10-1998)

Krachtbalclub Robland St.-Michiels: 25 jaar jong

Vijfentwintig jaar geleden richtten enkele sportieve jongeren uit de Otho van Sint-Michiels, krachtbalclub Sint-Michiels op. Het was de eerste vereniging die zich bij de federatie van Etienne Schotte, de geestelijke vader van de krachtbalsport, liet aansluiten en daarvoor kreeg de club het stamnummer 0001.

Robland Sint-Michiels is aan haar 25ste werkjaar bezig. De club kan zich daarbij op een lange en rijke traditie verheugen. De hechte vriendschapsbanden tussen de leden maken ongetwijfeld de sterkte van KBC Sint-Michiels uit. Dat was vroeger zo. Dat is nog altijd zo. Spelers en leden kennen elkaar door en door. De jeugdspelers uit het verleden zijn er nog steeds bij, in een of andere bestuursfunctie. Etienne en Patrick Haesaert, Dany Cool, Joris Rosseel... allemaal bekende namen in het krachtbalwereldje.

Dit samenhangsgevoel onder de leden kwam waarschijnlijk sterkst tot uiting in het begin van de jaren 80, bij de plaatsing van een groot lokaal met kleedkamers, stortbaden, sanitair en een gezellige cafetaria op de nieuwe terreinen van het Sint-Tracistusinstituut van de Broeder van Liefde te Sint-Michiels. Het oude klaslokaal werd aangekocht bij het verantwoordelijke ministerie en geïnstalleerd op het terrein door de leden zelf. Belangloos werd door spelers en bestuur meer dan 4500 uren gewerkt om het ganse lokaal in de prima staat te krijgen zoals het er nu nog steeds bijstaat. Ook de financiële steun van sponsor Robland zorgde ervoor dat Sint Michiels momenteel een infrastructuur bezit waar veel andere clubs naar opkijken.

De leden van Robland Sint-Michiels zijn onderverdeeld in verschillende ploegen; bij de jeugd spelen pupillen, minimeken en kadetten in tornooivorm, de scholieren spelen wekelijks in competitieverband. In de seniorenreeksen is Robland actief met een viertal ploegen. De eerste ploeg komt uit in de eerste afdeling de andere zijn actief in derde afdeling. Maar niet alleen de heren zijn actief, ook de dames laten zich niet onbetuigd. Al deze ploegen bieden aan een groep mensen de mogelijkheid om krachtbal als recreatiesport te beoefenen. Deelnemen is hier belangrijker dan winnen. Op die manier wil de club meewerken aan de verwezenlijking van het doel van de federatie: krachtbal propageren door zoveel mogelijk mensen de kans te geven de sport te beoefenen.

Slechts één valse noot in dit verhaal: uitgerekend in het seizoen dat KBC Robland Sint-Michiels zijn 25-jarig bestaan viert, zakt de seniorenploeg voor het eerst van de eredivisie naar de eerste afdeling. Dit betekent hoe dan ook een stap terug. Maar niet voor lang, daar is men bij Sint-Michiels ten volle van overtuigd. De club zal nu meer dan ooit de kaart van de jeugd trekken. Er staat een sterke en talentrijke scholierenlichting klaar om de fakkel over te nemen. KBC Robland hoopt dan ook zeer binnenkort de vruchten te plukken van zijn doorgedreven jeugdwerking. En ook het dameskrachtbal geniet sinds twee jaar groeiende belangstelling in Sint-Michiels.

Die succesvolle 25 jaar werden onlangs gevierd. Een ontvangst op het stadhuis gevolgd door een receptie op 11 augustus 11. leidden de festiviteiten in. Zaterdag 12 augustus stonden de eerste Open Belgische kampioenschappen op het programma (verslag hierna). In de krachtbalmiddens van Sint-Michiels luidt het devies voor de toekomst voortaan: op naar de 50 jaar.

KBC ROBLAND ST. MICHIELS.

(foto dagblad Het Volk)

Figuur 24: Officiële berichten, 7/8 1989

De meisjes van Robland die vlot wonnen van Buggenhout bij de minmeisjes.

Opnieuw Robland boven bij de kadetten jongens.

Figuur 25: off. berichten, 5/6 1991

3.2 Een nieuwe generatie

Ondertussen bezet een nieuwe generatie de club en de huidige voorzitter is *Bart Rosseel*, inderdaad, de zoon van... De club heeft een verjongingskuur ondergaan en zich aangepast aan de tijd maar de sfeer binnen de club is nog steeds die gezellige familiale sfeer waar iedereen een hechte groep vormt. Jarenlang werden de thuiswedstrijden van KBC Robland op **zondagmorgen** gespeeld maar door die verjonging binnen de club (op zondagmorgen spelen kan dan soms pijnlijk zijn) is dit sedert een 5-tal jaar verlegd naar de zaterdagavond.

Figuur 26: 2001: Het damesteam van Robland wint voor het eerst de bekerfinale in Mechelen

IN MEMORIAM Dany Cool

Krachtbalclub Robland St. Michiels

ROBLAND VERLIEST DANY COOL

Op maandag 2 april 2001 overleed Dany Cool op 47-jarige leeftijd in het AZ Sint-Jan ziekenhuis te Brugge.

25 jaar was hij al lid van de krachtbalfederatie en Dany was overal en door iedereen in het krachtbalwereldje gekend. Talrijke uren, dagen, nachten sleet hij in ons clublokaal, op het terrein als speler, coach, trainer, supporter of als scheidsrechter. Jarenlang is hij de vaderfiguur en drijfveer geweest van onze club en was hij voorzitter of secretaris. Meer nog, onder impuls van Dany, Joris Rosseel en de gebroeders Haesaert Etienne en Patrick verhuisde Robland van het Boudewijnpark naar de Abdijbkestraat waar ze eigenhandig ons lokaal neergezet hebben zoals het nu is! En dankzij hun goede zorgen en hun schitterende inzet voor de jeugd groeide Robland uit tot één van de grootste clubs van 't land. En ook als de

grootte en het succes de club fataal leek te worden bleef Dany de rots in de branding en hield de club op het juiste spoor.

Voor Dany was krachtbal z'n leven, een dag zonder krachtbal kon gewoon niet. En ook zijn inzet voor de krachtbalsport in 't algemeen mag voor velen een voorbeeld zijn. Hij probeerde iedereen te helpen en hij wou dat z'n geliefkoosde sport verder bleef groeien. Denk maar aan de initiatielessen voor de scheidsrechters of aan z'n inzet voor de verschillende comités! Op clubgebied was hij het die voor onze talrijke sponsorcontacten zorgde, hij was het die telkens alles regelde voor onze kaarting, ons tornooi, zelfs toen we besloten een knalfuif te organiseren trotseerde hij de 'boenke-boenke-muziek', zoals hij het noemde, en stelde zich kandidaat om te helpen. Overal en altijd stond hij er, klaar om een handje toe te steken of om iemand een dienst te bewijzen. Hij had z'n eigen manier van handelen waardoor hij soms wel eens iemand tegen de borst stootte maar altijd was het goed bedoeld en altijd handelde Dany in het belang van de sport en van onze club.

Op onze nieuwjaarsreceptie was hij nog 'top of the bill', zijn bekende act als Brugse Stranger met « Zie je van Brugge, zet je van achteren » werd door iedereen gemaakt en bracht er meteen de sfeer in (foto). Hij waande zich terug iets jonger en vertelde over toen hij deze act op de VTM mocht brengen in Tien om te Zien.

In het krachtbal leerde hij ook zijn echtgenote, Karin Ideler, kennen. Zijn kinderen kon hij allemaal overhalen om te krachtballen en bij allemaal zag men direct dat het in het bloed zat!

Langs deze weg willen we ook ons medeleven betuigen aan Karin, Kelly, Stefanie, Sofia, Dieter, Gunther, Bjorn, Sarah en Tristan alsook aan de andere familieleden en kennissen van Dany. Ook zouden we graag alle mensen willen bedanken voor hun steun en medeleven.

Voor onze Club Robland en ook voor de krachtbalsport is zijn heengaan een heel groot verlies. Woorden schieten ons tekort om uit te drukken wat we voelen maar één ding is zeker: Dany, we zullen je nooit vergeten!

Krachtbalclub Robland

Figuur 27: Op 2 april 2001 overleed Dany Cool, sterkhouder van Robland Sint-Michiels. Off. Berichten 3/6-2001.

3.3 De toekomst van het krachtbal

Krachtbal blijft in! Ook in 2004 blijft KBC Robland in de kijker. "Sint Michiels schrijft geschiedenis" luidden krantenkoppen op 22 april (zie onder). De damesploeg van Robland wonnen voor het eerst sinds het bestaan van de club de **kampioentitel** in eerste nationale. Dit weerspiegelt de opmars waarmee de oudste krachtbalclub van 't land bezig is. Na een afwezigheid uit eerste klasse van 8 jaar is de nieuwe generatie erin geslaagd om de successtocht van de vroegere generaties verder te zetten. Ondertussen spelen de heren reeds hun derde opeenvolgende seizoen in de hoogste afdeling. Maar vooral het dameskrachtbal scheert in Robland hoge toppen...

Sint-Michiels schrijft geschiedenis

KRACHTBAL

De krachtbalvrouwen uit Sint-Michiels schrijven geschiedenis. Voor het eerst in het bestaan van de club werd de kampioentitel behaald in eerste nationale. Daarvoor moesten ze in een testwedstrijd voorbij medeleider Buggenhout.

In de heenronde had Robland thuis nipt verloren, maar op het veld van 't Klaverken speelden ze de thuisploeg in de vernieling. Robland liep gemakkelijk uit via de lange-afstandsworpen van Lievens en Cool. Maar ook Ruyschaert en Hoppe, de speerpunten van de de-

fensie, neutraliseerden heel wat kanonskogels. Vooral Brusselmans en Vandevoorde beten hun tanden stuk op het Brugse viertal en toen Cool een rugworp scoorde, was het hek van de dam. Vanhaverbeke kwam een beresterk spelende Hoppe vervangen en bij een 33-17 werd de champagne ontkurkt.

Speelster Caroline Cool: „We hebben een heel jaar naar dit moment toegeleefd. We wilden, moesten en hebben de competitie gewonnen. Ikzelf had heel veel zenuwen en hoopte dat mijn zelfvertrouwen het niet zou begeven. Maar eens de wedstrijd gestart was, viel alle stress van mij af. Het was nu of nooit. We hebben als ploeg onvoorstelbaar goed gespeeld en

daar ben ik heel fier op. Misschien krijgen we nog een toetje met het winnen van de beker.”

Kippenvel

„Ik vind het tot nu toe het mooiste moment uit mijn carrière. Als je een dubbel tellende rugworp scoort, is het alsof je in een bomvol stadion zit. De supporters schreeuwden ons letterlijk naar de overwinning! Om er kippenvel van te krijgen. Hopelijk wordt onze achterspeelster en aanvalsleider Nathalie Lievens speelster van het jaar. Zij verdient het meer of een beetje. Voor mij is zij alvast de numero uno”, besluit de praatgrage Cool.

Voorzitter Bart Rosseel: „Een kampioentitel in eerste nationale

heeft onze club nog nooit behaald en daarom was iedereen heel zenuwachtig voor deze wedstrijd. Maar onze dames speelden dit seizoen op een heel hoog niveau en geloofden steevast in de titel. Ik was dan ook fier om te zien op welke overtuigende manier ze de titel in de wacht gesleept hebben. Ze speelden stuk voor stuk een heel sterke wedstrijd en vooral aanvallend waren Nathalie Lievens en Caroline Cool niet te stoppen! Nu is het uitkijken naar de eventuele dubbel die nog kan behaald worden op 16 mei in Dudzele! En hopelijk zullen Lievens en Cool onder elkaar strijden voor de titel van krachtbalspeelster van het seizoen.” Jan VAN HECKE

Figuur 28: Jan Vanhecke, 22 april 2004, Sint-Michiels schrijft geschiedenis, Het Volk

Op 28 mei van datzelfde jaar, 2004, werd **Nathalie Lievens** van de krachtbalclub in Sint Michiels verkozen tot **beste speelster van het jaar**. Ook in het huidige seizoen 2004-2005 zijn de dames van KBC Robland Sint-Michiels de absolute top. De heren van KBC Robland spelen ondertussen hun derde seizoen op rij (na een afwezigheid van 8 jaar) terug in de **hoogste nationale afdeling** en proberen zich daar te handhaven.

Vorige week zondag werden de nationale bekerfinales georganiseerd op de terreinen van Dudzele. De heren van Heist zorgden er voor een dubbele dubbel, want net als vorig seizoen veroverden ze de beker en de nationale landstitel.

Bij de jeugd werd de spannendste finale verzorgd door de jongens van Lissewege en Ichtegem. In de competitie wonnen ze elk één keer tegen elkaar, maar telkens was het verschil heel klein. Ichtegem startte het sterkst, en liep een tweetal doelpunten uit. Maar Lissewege toonde heel wat karakter en kwam op kousenvoeten terug. Via Maeleghier en Pyckavet bleef de kloof klein, en toen De Clercq een eerste worp onschadelijk kon maken, stond het plots gelijk. In een zenuwachtig slot bleef Ichtegem echter kalm en Lissewege verkeek de kans om verlengingen uit de wacht te slepen. Eindstand : 18-19.

De scholieren jongens van Snellegem waren ook deze keer oppermachtig tegen Sint-Amands. Coach Benoot beschikt over een schitterend team dat de toekomst van Snellegem kan verzekeren. Ze spelen mooi en efficiënt krachtbal en kwamen daardoor nooit in de problemen. Eindstand : 35 - 21.

Thriller

De grote finale tussen kampioen Heist en Male was een heuse thriller. De achterspelers Ballegeer en Compemolle speelden de wedstrijd van hun leven, en daardoor bleef de score laag. Van Nieuwkerke en De Baets konden moeilijk een gaatje vinden terwijl Anseeuw aan de overkant Compemolle in mooie scoringsposities bracht. Aan de rust leidde Male verrassend met 10-11. In de tweede helft werd er

Kurt Timmerman en Caroline Cool in de prijzen

langs weerszijden stug verdedigd. Comeyne en Goemine konden enkele gemaakte doelpunten van De Baets afblokken. Maar bij een 15-14-

stand begon Male overhaast te spelen, zodat opnieuw Ballegeer geen problemen had met de Maalse kanonskogels. Heist kon de wedstrijd nog verstandig uitspelen en won zo voor het tweede jaar op rij de dubbel. Eindstand : 17 - 14.

Speler en speelster van het jaar

Na de bekerfinales werden de speler en speelster van het

jaar bekend gemaakt. Bij de dames won Nathalie Lievens (Robland Sint-Michiels) zoals verwacht. Bij de heren was Kurt Timmerman (Dudzele) de verrassende maar daarom niet minder verdiende laureaat. Tenslotte werd Caroline Cool (Robland Sint-Michiels en tweede in het referendum van speelster van het jaar) verkozen tot beste scheidsrechter van het seizoen.

(Jan Vanhecke)

Figuur 29: Jan Vanhecke, 28 mei 2004, Beste speelster van het jaar, Het Brugsch Handelsblad

Krachtbal is altijd een ploegsport geweest en dat zal het ook altijd blijven. Niet alleen op het veld, maar ook naast het veld. De club uit Sint-Michiels belichaamt perfect de familiale sfeer en Teamspirit die de krachtbalsport uitstraalt. Met krachtbalsport is nog geen geld gemoeid en daardoor blijft krachtbal wat het in de eerste plaats moet zijn : "een prachtsport"!

Figuur 30: Juli 2004: Megafestatie voor de leden van Sint-Michiels

Vlaamse Krachtbalfederatie zet op veertigste verjaardag de uitvinder van de krachtbalsport in de bloemetjes

Warme hulde aan Etienne Schotte

In de gotische zaal van het Brugse stadhuis werd vrijdag een academische zitting gehouden waarop het 40-jarig bestaan van de 'Vlaamse Krachtbalfederatie' werd gevierd.

Het was algemeen voorzitter Eric Snaauwaert die de zitting opende, de geschiedenis van veertig jaar krachtbalsport naar voor bracht en de uitzonderlijke verdiensten van Etienne Schotte onderzocht. Etienne Schotte was een godvreesen turnleraar aan het Sint-Franciscus Xaverius en het Vrij Technisch Instituut en was ook actief in de middelen van de Katholieke Arbeidersleer. Zijn dienstbaarheid in het teken van de sport kende geen grenzen.

Historiek

Het was begin 1962 dat het gereserveerd van Schotte stil aan veren kreeg. Krachtbal in het Vrij Technisch Instituut werd uitgezet en op 26 september aan het publiek voorgesteld. In 1964 werd een fe-

De gehuldigde Etienne Schotte (vooraan tweede van links) geflankeerd door v.l.n.r. VKBF-secretaris-generaal Marc Panen, sportcheef Erik Gandon, VKBF-voorzitter Eric Snaauwaert en de schepenen Moniek Beydens en Lieve Mus. Op de achterste rij, de gevierde 'pioniers'. (Foto GP)

deratie, uitgebouwd waarvan Etienne Schotte tot secretaris-generaal werd verkozen. Hij zou deze functie 30 jaar lang waarmaken.

Het bodenken en opstarten van een eerste krachtbalcompetitie met KAF-ploegen was nog maar het begin van een meer dan gedreven inzet voor zijn peestekind. Tintaltes ja-

ren heeft Etienne gewerkt aan de uitbouw van een volwaardige, vooral Vlaamse competitie en een door alle officiële instanties erkende sportale, huidige voorzitter Snaauwaert in oog aan.

Het was trouwens niet alleen de praktische uitbouw van de krachtbalsport die Schotte bevestigde, want daarnaast was

hij ook redacteur van het tweemaandelijks tijdschrift 'Onze krachten', en gaf hij zelf initiatieven voor krachtbal in binnen- als buitenland. Hij is ook auteur van het boek 'Krachtbal totaal', gaf cursussen als animator-mentor en kadervoorzitter aan het BOIC (Belgisch Olympisch Interfederatief Comité), bestuurslid in

diverse commissies van BLOSO en het BOIC, enz.

Internationaal

Zoals elke vereniging of federatie kende ook de Vlaamse Krachtbalfederatie ups en downs. Ook het aantal bij de VKBF aangesloten clubs kende hoogten en laagten.

Met het tot stand komen van de Internationale Krachtbalvereniging werd de krachtbalsport zelfs in meerdere Europese landen geïntroduceerd en vorig jaar werd het eerste Europees Kampioenschap in Portugal georganiseerd.

Onze Raad van Bestuur, de diverse comités en alle clubverantwoordelijken die de krachtbalsport een warm hart toedragen, zullen het levenswerk van Etienne Schotte ongetwijfeld nog vele decennia verdenken, besloot voorzitter Snaauwaert zijn toespraak, waarna de gevierde niet alleen geschenken mocht ontvangen, maar van het publiek een langdurige staande ovatie kreeg.

Pioniers

Nu de hulde aan stichter Schotte werd ook nog een tiental pioniers van het eerste uur in de bloemetjes gezet en door voorzitter Snaauwaert en secretaris-generaal Marc Panen met een mooi aandenken bedacht: André Van Deynse (14), Gilbert Van Damme (17), John Verpoest (19), Walter Broets (33), Etienne Haesaert (42), Etienne Schotte (42), Georges Egryse (65), André Beausart (69), Gery Roelens (81) en Fernand Depenel (102). (Georges Pompaert)

Op 14 mei 2004 werd in de Gotische zaal van het stadhuis van Brugge **Etienne Schotte gehuldigd** n.a.v. 40 jaar federatiewerking (1964-2004). Ook de tien langst aangesloten leden kregen een aandenken. Het werd een erg mooie viering met toespraken van *Eric Snauwaert*, de algemeen voorzitter en Schepen van Sport *Eric Cardon*.

Mr. Snauwaert haalde in zijn toespraak het belang van de jeugdwerking aan voor het uitbouwen een krachtbal in de toekomst. Het meer dan overvloedig sportaanbod maakt de keuze voor de jongeren niet gemakkelijker. Krachtbal geniet niet de populariteit van de zogenaamde TV-sporten en heeft ook geen vedetten zoals Kim Clijsters of Justine Henin in zijn rangen om zijn ledenaantal fenomenaal de hoogte in te jagen zoals van de tennisbond.

Maar de krachtbalfederatie kan tevreden zijn. Op de interscholentornooien van de laatste jaren stelde men een gevoelige toename van de allerjongsten vast en het aantal leden van de ongeveer 60 clubs in Vlaanderen is steeds in stijgende lijn gegaan.

De toekomst van de krachtbalsport ligt in handen van de jeugd en de sportclubverantwoordelijken. In een Olympisch jaar zoals 2004 viert de commercie en sponsering hoogtij, de krachtbalfederatie hoopt dat in de toekomst ook de kleine sporten de nodige aandacht en publiciteit zullen krijgen.

De raad van bestuur, de diverse comités en alle clubverantwoordelijken die de krachtbalsport een warm hart toedragen zullen het levenswerk van Etienne Schotte ongetwijfeld de komende decennia verder zetten.

Figuur 31: Het damesteam van Robland ontvangt de beker van Brugge uit handen van de Brugse schepen van sport Annick Lambrecht

4. Aanvulling (J.V.)

2004-2011

Intussen is Robland Sint-Michiels uitgegroeid tot een van de grotere clubs. Heel wat leden zetelen ook in één of ander comité, wat de betrokkenheid met de krachtbalsport ten goede komt. Sportief beleeft men ook heel mooie tijden. In het seizoen 2004-2005 winnen de dames de beker van België en worden algemeen kampioen! Daarnaast werd Nathalie Lievens opnieuw verkozen tot speelster van het jaar. Ook winnen de pupillen voor het eerst in de Roblandgeschiedenis de beker van België.

Figuur 32: 2005: Robland Sint-Michiels is kampioen na het winnen van de finale play-offs

Figuur 33: Megafestatie 2005

Figuur 34:2008: scholieren jongens winnen de beker tegen Male

Figuur 35: Robland wint de beker in Ingelmunster na winst tegen Male

Nathalie Lievens en Kurt Timmerman : beste krachtballers van het seizoen

„Het blijft een ploegsport”

■ Nathalie Lievens (Robland) en Kurt Timmerman (Dudzele) werden onlangs uitgeroepen tot beste krachtballers van het seizoen.

Voor Nathalie Lievens (26), gehuwd met Robland-voorzitter Bart Rosseel, is het de tweede keer dat ze deze titel mag vieren. Zowel vader, moeder als Zus Veerie speelden jaren aan de top, terwijl haar zontje Bjarni na 4 dagen al ingeschreven werd als jongste lid ooit van de krachtbalfederatie.

„Ik begon bij Sint-Michiels. Toen ik vijftien was, ging ik samen met mijn zus naar Loppem. Daar speelde ik tot vier jaar geleden. We behaalden verschillende titels en bekertjes in de damesafdeling. In mijn laatste jaar in Loppem won ik de eerste maal deze titel.”

„Daarna kwam ik terug naar de club waar het allemaal begon. Het eerste jaar wonnen we met Sint-Michiels voor het eerst de beker tegen Sporting Brugge, het jaar daarop konden we Loppem verslaan. Vorig jaar speelde ik de terugronde niet wegens mijn zwangerschap. Maar twee weken nadat onze zoon Bjarni geboren werd, stond ik opnieuw op het terrein. Ik had nog twee maanden om klaar te staan voor het seizoen van de waarheid.”

„Dameskrachtbal is enorm geëvolueerd”

„Uiteindelijk wonnen we dit jaar voor het eerst in de clubgeschiedenis de dubbel. De basis van ons succes is het dagelijks trainen, en de uitstekende sfeer. We beschikken niet enkel over een schitterende ploeg, maar ook over uitgelaten supporters die ons overal vergezellen. En met zo'n fanclub krijg je vleugels. Ook kregen we na de bekerfinale enorm veel positieve reacties van de neutrale supporters.”

„Onze ploeg bewijst immers dat het dameskrachtbal enorm geëvolueerd is. Er wordt zowel aanvullend als verdedigend sterk gepresteerd. Ik moet toegeven dat het behalen van deze triple toch wel het mooiste moment uit mijn loopbaan is. En dan samen met ploegmaat Caroline Cool (die scheidsrechter van het jaar werd, ndr) op

Nathalie Lievens en Kurt Timmerman ruilen met de bloemen, die ze van de krachtbalfederatie in ontvangst mochten nemen. (Foto GP)

het podium te mogen staan, dat is echt de max! En voor volgend jaar gaan we er opnieuw voor! Ons team is er helemaal klaar voor om deze prestatie volgend jaar te evenaren.”

Late roeping

Bij de heren was de hoogste eer weggelegd voor de immer rustige Dudzeleenaar Kurt Timmerman (27). „Ik begon mijn krachtballoopbaan op vijftienjarige leeftijd bij Dudzele. Op mijn negentiende kwam ik in de eerste ploeg. Nu speel ik niet enkel in deze ploeg, ik begeleid ook de jeugd ploegen. In ons finion-team verdedig ik de achterpost en neem een worp voor mijn rekening. Niet gemakkelijk, maar door harde training ook niet onmogelijk.”

„Ik had zeker niet verwacht deze titel in de wacht te slepen. Ik kreeg enorm veel punten van de scheidsrechters en

ik speel in een goed team. We legden in de heenronde een mooi parcours af. We konden af en toe sturten, en als achterspeler val je dan ook veel op. Dit is een mooie beloning voor de harde trainingsarbeid van de afgelopen jaren.”

„Mooiste moment uit mijn carrière”

„We beschikken bij Dudzele niet enkel over goede trainers, maar ook over een goede kinesist die ons begeleidt. Ik ben dan ook blij dat ik als eerste deze titel aan mijn club kan schenken. Het bewijst dat we goed bezig zijn. Voor het volgende seizoen zal de druk op mijzelf en mijn ploegmaats natuurlijk groter worden, maar ik kan goed relativeren. Spelen we eens een mindere wedstrijd, dan trainen we keihard om het volgende weekend opnieuw goed te spelen.”

„Het komt er op aan om dit

jaar te bevestigen. En dat kan ik natuurlijk niet alleen. Het is ook dankzij mijn ploegmaats dat ik nu op het hoogste schavotje kon staan. Het behalen van deze titel is absoluut het mooiste moment uit mijn carrière, hoewel de bekerfinale in 2000 tegen Asselbroek ook een herinnering is om te koesteren. Toen speelde ik een memorabele wedstrijd, samen met de oude garde, die mij de knepen van het vak leerde.”

Eindrangschikking

■ Dames : 1. Nathalie Lievens (Robland Sint-Michiels), 2. Caroline Cool (Robland Sint-Michiels),

3. Lies Brusselmans (Buggenhout).

■ Heren : 1. Kurt Timmerman (Dudzele), 2. Kristof Vande Maele (Sporting Brugge), 3. Stefaan Van Nieuwerkerke (Heist).

(JV)

Het seizoen 2005-2006 wordt een heus boerenjaar. De heren winnen de beker van België, net als de dames. Ook de kadetten jongens winnen de beker.

In het seizoen 2006-2007 winnen de miniemen meisjes de dubbel, en zijn de miniemen jongens reekswinnaar.

Meest opmerkelijke prestatie in het seizoen 2007-2008 is het behalen van de titel in de hoogste afdeling. Voor Sint-Michiels is dit een primeur. En ze doen nog beter. Na een spannende finale tegen Male behalen ze ook de beker: zo is de eerste dubbel in de clubgeschiedenis een feit!

Robland en Ichtegem kronen zich tot bekerwinnaars 2008

29/05/2008

MANNEN

ROBLAND won in de bekerfinale in Ingelmunster met 19-24 van eeuwige rivaal Male en dat was goed voor de eerste dubbel in de clubgeschiedenis.

Male startte nochtans zeer goed met nieuwkomer Jeroen Neirinck verrassend op de achterpositie en Kenny Mouton kon telkens op tweede worp scoren. Stefaan Van Nieuwkerke bracht Robland op gelijke hoogte en zelfs op een 8-10 voorsprong, maar Neirinck rondde een mooie aanval met een rugworp af en hing de bordjes weer in evenwicht. Na mooi samenspel van het duo Van Nieuwkerke-Vandenberghe liep Robland vijf punten uit, maar Male knokte zich onder impuls van Joos Anseeuw terug in de wedstrijd. In de slotminuten werd Matthijs Gheselle nog speelmogelijkheden gegund, maar toch won Robland - zij het moeizaam - de beker.

'Wij zijn enorm tevreden met deze fel bevochten beker', juichte coach Dirk Timmerman. 'Het ging veel moeilijker dan verwacht. Misschien hebben we het verjongde Maalse team wat onderschat, waardoor het bibberen bleef tot de laatste minuut. De ontlasting was dan ook enorm. Dit seizoen was echt *grand cru*.'

Voor de Maalse spelers was het balen, want in de laatste drie wedstrijden van het seizoen verloor het gehandicapte team zowel titel als beker aan Robland. Positief is wel de doorbraak van vier jongeren, waardoor het volgende seizoen dringen wordt voor een plaatsje in het fanionteam.

VROUWEN

ICHTEGEM verloor tien dagen geleden nog de titel aan Buggenhout, maar won afgelopen weekend na een heuse thriller wel met 19-17 de bekerfinale tegen Hoger Op Beitem.

De wedstrijd startte nochtans goed voor de Rodenbach-meisjes met een 1-4 voorsprong. Aanvallend waren Ann Ide en Ilse Messiaen in goede doen. Na een ingreep van de Ichtegemse coach keerde de rust terug in het team en met Nathalie Lievens en Nele Bolle aan het kanon knokte Ichtegem zich terug in de wedstrijd. Aan de rust stond het 9-9. Eenzelfde spannend spelbeeld in de tweede helft, maar toch mocht Ichtegem de beker verdienen in de lucht steken.

'We zijn heel tevreden, zeker na het verlies in de play-offs', aldus kapitein Nele Bolle. 'Het was een moeilijke wedstrijd, maar we verdedigden heel sterk. We konden maar liefst drie rugworpjes onschadelijk maken, en dat was de sleutel tot het succes. Deze beker is echter een troostprijs. We sloten de competitie af met maar liefst tien punten voorsprong op de tweede. De dubbel was ons doel, en we waren er heel dicht bij, maar het lukte jammer genoeg niet. Volgend jaar gaan we er opnieuw voor.' (jvh)

Figuur 36: Robland wint de beker, Het Nieuwsblad, 29 mei 2008

Figuur 37: De Roblanders met de nieuwe uitrusting

Stamnummer 1 uit Sint-Michiels maatje te groot voor gehandicapt Male

Eerste titel voor Robland

Robland Sint-Michiels mag zich de nieuwe kampioen in krachtballand noemen. Ook in de terugwedstrijd van de finale van de play-offs werd Male aan de kant gezet (27-20). Meteen was de eerste titel in de hoogste afdeling een feit voor de club met stamnummer 1.

Joeri Vandenberghe, Nico Vanrenterghem, Stefaan Van Nieuwkerke, Jimmy Devoldere, Frederik Calleuw, Bart Rosseel en coach Dirk Timmerman vieren met enkele supporters de eerste titel van Robland. Jan Vanhecke © jan vanhecke

'Deze titel doet enorm veel deugd', aldus coach Dirk Timmerman. 'Als ik zie wat mijn spelers dit jaar gepresteerd hebben, dan is dit een mooie beloning. Over twee wedstrijden gezien waren we de betere ploeg. Wij hadden graag tegen het beste team van Male gespeeld, maar blessures gooiden bij hen roet in het eten. Misschien zijn ze komend weekend wel compleet, want dat zou de bekerfinale enkel maar ten goede komen. Ons doel is nu het winnen van de dubbel. Ik heb er alle vertrouwen in.'

Ook speler-voorzitter Nico Vanrenterghem was in de wolken. 'Het doet enorm deugd om de titel binnen te rijden. We hadden wel wat moeite met die voorsprong uit de heenwedstrijd. De jonge tegenstander was heel gemotiveerd en het duurde even om het juiste antwoord te vinden. Onze toekomst ziet er rooskleurig uit. We kregen onlangs een nieuw terrein van de stad Brugge en met onze scholieren, die ook kampioen geworden zijn, is de opvolging verzekerd. Ons vrouwenteam is verjongd en betaalt nog wat leergeld, maar ook dat komt in orde.'

Maalse youngsters in de kijker

De Maalse coach Roland Compennolle was er na de nederlaag het hart van in. 'Het is pijnlijk om de titel op de finish te verliezen. Door blessures misten we drie basisspelers. Onze inzet van een heel seizoen wordt in twee wedstrijden teniet gedaan. De opeenvolging van wedstrijden eiste duidelijk zijn tol. Wat mij toch plezierde, was de puike prestatie van onze youngsters Koen Van Iseghem (22) en Jeroen Neirinck (20). Jammer dat ik niet kon rekenen op Jonathan Leliaert (19) en Matthijs Gheselle (19), want die jongens verdienen zeker een selectie.'

'Ik kreeg veel positieve reacties na mijn verdienstelijke wedstrijd', besluit Jeroen Neirinck. 'Ik verraste vriend en vijand met twee mooie rugworpen en leverde zo mijn visitekaartje af. Natuurlijk is het moeilijk om de gevestigde waarden te vervangen, maar mijn medespelers steunden mij enorm. Normaal speel ik in derde afdeling, maar hier komen de worpen veel harder aan. Ik heb inmiddels veel bijgeleerd. Dit was een mooie ervaring en smaakt naar meer. Wie weet krijg ik binnenkort nog eens een kans.'

Jan Vanhecke

Figuur 38: Robland kampioen na winst in de play-offs, Het Nieuwsblad, mei 2008

In het seizoen 2008-2009 winnen de heren de competitie, maar verliezen de beslissende finale van de play-offs tegen Jabbeke.

Figuur 39: mei 2009: Robland verliest finale play-offs tegen Jabbeke, die voor het eerst kampioen wordt.

Het team van de tweede reserves spelen, net als de dames derde afdeling, kampioen. Intussen blijven ook de jeugd ploegen het ook heel goed doen met enkele titels als resultaat.

SPORTVARIA REGIONAAL

Roblandse krachtbalmeisjes kampioen !

De cadetten van Robland Sint-Michiels konden vorig weekend de kampioenstitel vieren. We zien coach Karin Ideler omringd door Marieke Lapere, Leen Vlaeminck, Kelly Cool, Lisa Verdonck, Vanessa Biccler en Shauni Biccler. (Foto JV)

Robland - Baasrode 27-18 (Miniemen meisjes)

Robland startte heel sterk en gooide al vlug een 6-1-voorsprong op het bord. Vooral Kelly Cool en Vanessa Biccler stonden verdedigend sterk te spelen. Op de eerste worp kon Cool heel wat meters nemen, zodat Leen Vlaeminck de ballen telkens panklaar kon leggen. Marieke Lapere kon telkens gemakkelijk afwerken, zodat de kopjes bij de Oost-Vlamingen naar beneden gingen.

Na mooie intercepties van de zoekende vleugspelers kwam Baasrode terug in de wedstrijd. Een mooie rugworp van Biccler legde de ruststand vast.

In de tweede helft konden de applausvervangingen starten. De ploeg werd echter nooit verzwakt en de jonge Lisa Verdonck toverde enkele geplaatste worpen uit haar hoed. Shauni Biccler kon ten slotte verdedigend haar steentje bijdragen, zodat Robland, met nog een wedstrijd te spelen, nu al zeker is van de titel. In de halve finale van de beker moet de moeilij-

ke Dudzeelse klip nog omzeild worden, om dan in de finale hetzelfde Baasrode tegen te komen.

Lissewege - Snellegem 23-21

Kampioen Lissewege ontving Snellegem, dat bij winst op de tweede plaats kon komen. De bezoekers startten heel sterk en liepen verrassend 1-6 uit. De lokale aanval werd herschikt en dat loonde. Met Nick Staelen als afwerker vlotte het heel wat beter. Toen Karel Maelegheer een eerste worp kon onderscheppen, rondde hij met een heerlijke rugworp af (5-6). Aan de overzijde kon Roeland Valcke veelvuldig scoren, zodat de spanning in de wedstrijd bleef. Bij de rust stonden de bordjes in evenwicht (11-11).

In de tweede helft bleef het een sterke partij met veel inzet. De achterspelers Hendrik Baert en Gaetan Pickavet ranselden verschillende gemaakte doelpunten uit hun doelgebied. Toen Nick Staelen toch een gaatje vond in de bezoekende verdediging, kwam Lissewege twee punten voor. In de

laatste seconden probeerde Dries Masschaele nog met een rugworp gelijk te stellen, maar deze werd nog net door de kampioen onschadelijk gemaakt.

Wevelgem - Loppem 20-14

Het derdegeklasseerde Wevelgem ontving Loppem, dat al zeker is van de promotie naar tweede afdeling. De gesloten wedstrijd zorgde ervoor dat er weinig gescoord werd. Ex-Bruggeling Kurt Tamsin werd bij de thuisploeg op de tweede worp geposteerd, maar hij probeerde zich soms iets te veel te tonen. Bij een 4-4-stand kon de thuisploeg voor het eerst op voorsprong komen. Thomas Roose kon zijn werpkracht goed gebruiken en bracht de bezoekers aan de rust tot 13-11 terug.

In de tweede helft zagen we hetzelfde spelbeeld, met een thuisploeg die verdedigend groeide. Loppem probeerde het nog met rugworpen, maar de betonnen verdediging werd niet gesloopt. Wevelgem liep nog verder uit en won verdiend met 20-14.

2009-2011: een nieuw begin.

Eind 2006 krijgt de club heel slecht nieuws: de eigenaars van de terreinen, de Broeders van Liefde, lieten weten dat de gronden verkocht werden. Zo diende de club op zoek te gaan naar een nieuw onderkomen. Er werd wel overeengekomen om nog drie jaar uitstel te krijgen.

› **Sint-Michiels** Einde dreigt voor oudste krachtbalclub van België

Donkere wolken boven Robland

Robland Sint-Michiels, de oudste krachtbalclub van België, is in zijn voortbestaan bedreigd. De club speelt op terreinen die toebehoren aan de kloosterorde Broeders van Liefde. En zij hebben het gebied verkocht aan een bouwpromotor.

Tom Le Bacq

Nog tot 1 mei 2007 heeft Robland, het stamnummer 1 en dus de oudste club in het Belgische krachtbal. Dan moet de club haar terreinen aan de Abdijbekestraat in Sint-Michiels verlaten. De Broeders van Liefde, de eigenaars van de grond, hebben beslist om zeker al een stuk van het terrein te verkopen.

„Dat is een ramp. We zijn radeeloos”, zegt Bart Rosseel, die al sinds 1997 voorzitter is van de club en die, net als zijn vrouw Nathalie Lievens, ook zelf krachtbal speelt bij Robland. „Het is een onmogelijke opgave om op zes maanden tijd een nieuwe thuis te vinden. Dit zou het einde kunnen betekenen van de club.”

Robland Sint-Michiels bestaat al van 1964 en telt meer dan negentig leden verdeeld over elf ploegen, waaronder een dames- en een herenploeg in eerste klasse. „Veel oudere clubleden hebben deze club lief met eigen handen opgebouwd”, zegt Rosseel. „In de kantine en kleedkamers hier zitten 400 manuren werk van onze leden. Nu dreigt het doemscenario dat we met eigen handen ook alles er zullen moeten afbreken. In de brief die we van de broeders kregen stond dat we het terrein in de oorspronkelijke staat moeten heraanbrengen.”

Rosseel is erg ontgoocheld in de eigenaars. „We vielen compleet uit de lucht toen ze ons twee weken

Spelers van krachtbalclub Robland Nathalie Lievens en Eddy Verhaeghe zijn dringend op zoek naar nieuwe terreinen. Op hun huidige stek komt een verkaveling. © Michel Vanneuvillie

geleden de brief zonden met het slechte nieuws. 25 jaar geleden werd een gebruiksovereenkomst afgesloten, en daarin stond dat de club alleen zouden moeten verhuizen als de broeders de grond voor eigen sociale doeleinden zouden willen gebruiken. Maar zelfs kloosterordes kunnen nu blijkbaar ook niet meer weerstaan aan de lokroep van de bouwpromotoren. Ik hoop dat de stad ons nu helpt om deze mokerslag te boven te komen.”

Burgemeester

De clubvoorzitter klopte al aan bij burgemeester Patrick Moenaert (CD&V/N-VA). „Op korte termijn zijn er wel een paar mogelijkheden. De krachtbalclub uit Assebroek heeft ons al beloofd dat we het seizoen zeker mogen uitspelen op hun terreinen. Maar in september volgend jaar begint al een

nieuw seizoen. Wij zijn een privéclub, maar zelf grond kopen is geen optie met de prijzen van vandaag. Hopelijk kunnen we op terreinen van de gemeente terecht.” „Het liefst zouden we in Sint-Mi-

chiel blijven. Misschien zijn er mogelijkheden aan het containerpark aan Ten Briele, achter de Magdalenazaal of op de terreinen van de nieuwe KHBO-campus. We geven alleszins niet op.”

Raf De Rycke, Broeders van Liefde

„Herschikken, niet verhuizen”

„We verkopen niet het hele terrein, dus van ons hoeft de krachtbalclub niet te verhuizen”, reageert Raf De Rycke, de gedelegeerd bestuurder van de Broeders van Liefde. „Ze hebben onze brief blijkbaar verkeerd geïnterpreteerd. We hebben twee percelen op het gebied verkocht, omdat een vzw er een instelling voor gehandicapten

wil bouwen. Dat betekent inderdaad dat de krachtbalclub wat plaats zal moeten prijsgeven. Misschien moeten ook de kantine en kleedkamer die ze er gezet hebben, verplaatst worden. Als de club echter met die nieuwe situatie akkoord gaat, mag ze wat ons betreft blijven, zolang we geen andere plannen hebben met het stuk grond.” (tlb)

Broeders van Liefde verkopen terreinen van krachtbalclub Robland Sint-Michiels aan bouwpromotor

„We weten waar we aan toe zijn”

■ Robland Sint-Michiels, de oudste krachtbalclub van België, heeft nog tot 1 mei 2007 de tijd om andere oorden op te zoeken. De velden in de Abdijbkestraat, waar ze al 25 jaar hun favoriete competitiesport beoefenen, worden door de eigenaars, de Broeders van Liefde, verkocht aan een bouwpromotor. Valt het doek nu voor Robland Sint-Michiels of is er toch nog iets te redden?

Robland Sint-Michiels bestaat al sinds 1964 en is daarmee de oudste en de meest bekende krachtbalclub van het land. De club telt zo'n honderd leden en speelt met maar liefst elf ploegen in de wekelijkse competitie. Sportief gaat het hen zeker voor de wind. Vorig seizoen won het team zowel bij de heren als bij de dames de beker in de hoogste krachtbalafdeling. Maar nu dreigt de club ten onder te gaan.

Voorzitter Bart Rosseel is ontgoocheld in de eigenaars van het terrein: „Het is onmogelijk om op zes maanden tijd een nieuwe thuis te vinden. Een kwarteeuw geleden bouwden we ons lokaal, met kantine, kleedruimtes, douches en vergaderlokaal, eigenhandig op. Dit lokaal zorgt ervoor dat er bij onze leden een hechte band groeit. Wat is er gezelliger dan na de wedstrijd met teamgenoten en tegenstanders de wedstrijd nog eens over te doen? En nu moeten we ons lokaal zelfs nog afbreken!”

Thuiswedstrijden

„Enkele weken geleden vielen we compleet uit de lucht, toen de Broeders van Liefde ons een brief stuurden met het slechte nieuws. Nochtans werd er 25 jaar geleden een gebruiksovereenkomst afgesloten. Daarin stond dat we alleen zouden moeten verhuizen, als de broeders de grond voor eigen sociale doeleinden zouden willen gebruiken”, weet de voorzitter. Intussen klopte de club al aan bij burgemeester Patrick Moenaert,

Het voortbestaan van Robland Sint-Michiels hangt aan een zijden draadje. Als er niet snel een oplossing gevonden wordt, vrees voorzitter Bart Rosseel het ergste voor deze hechte krachtbalclub. (Foto JV)

maar het is nog wachten op een eerste ontmoeting. „Op korte termijn zijn er misschien wel al enkele oplossingen mogelijk. Onze laatste 'thuiswedstrijden' zouden we bij de bevriende club uit Assebroek mogen spelen. Maar in september start de competitie opnieuw. Het liefst willen we natuurlijk in Sint-Michiels blijven, want voor onze jeugdwerking is dat heel belangrijk. Heel wat spelertjes wonen in de onmiddellijke omgeving van ons terrein en we vrezen dat we deze jeugd bij een eventuele verhuus zullen verliezen”, zucht Rosseel.

Bron van inkomsten

Intussen kwamen de broeders al met een ander voorstel. Voorzitter Rosseel verklaart: „Volgens een recente brief zouden we toch nog een deeltje van de terreinen mogen huren. Maar onze kantine, onze bron van inkomsten, zou moeten verdwijnen. Verplaatsen oordeelt men bij de broeders, maar een houten lokaal van intussen meer dan 35 jaar oud (de krachtbalclub kocht het lokaal destijds van een school in Oostende, brak het daar af en bouwde het in de Abdijbkestraat opnieuw volledig op, goed voor 3.200 manuren

nvd) kan je niet zomaar verplaatsen en voor een derde keer heropbouwen. Ook zouden we nieuwe verlichting moeten plaatsen en maandelijks 250 euro aan de broeders betalen. Als vzw is dat, naast de andere financiële kosten, niet haalbaar. Ten slotte willen ze de zekerheid dat ze op elk moment een beroep kunnen doen op een opzegtermijn van zes maanden. De broeders laten ons dus de keuze, maar we weten nu al waar we aan toe zijn... Hopelijk kan er nog tot een akkoord gekomen worden, want anders vrees ik het ergste voor onze hechte vriendenclub.”

(Jan Vanhecke)

SINT-MICHIELS

Krachtbalclub Robland zoekt nieuwe stek

De oudste krachtbalclub van ons land is "Robland". De 11 ploegen tellende club, met een dames- en herenteam in de hoogste divisie, heeft haar terreinen in de Abdijbekastraat te St-Michiels. De club kreeg onlangs een brief van terreineigenaar Broeders van Liefde. Zij verkoopt de grond aan de vzw Sue Ryder Woonzorg die er een tehuis voor mensen met een handicap gaat bouwen. Robland moet het terrein tegen 1 mei 2007 volledig ontruimd hebben. Dit betekent de afbraak van alle constructies, waaronder het clubhuis. De krachtbalclub moet dus noodgedwongen op zoek naar een gloednieuw terrein. Dat dit een dure zaak gaat worden spreekt voor zich. Vandaar dat de vereniging hoopt dat ze steun, van welke aard dan ook, kan krijgen van het stadsbestuur.

De Broeders van Liefde benadrukken dat de krachtbalclub helemaal niet moet uitwijken. Alleen moet ze wat van haar terreinen prijsgeven. Dat blijkt voor de club echter geen haalbare kaart.

Figuur 40: 2010: de allerlaatste wedstrijdfoto op de oude terreinen...

'Vertrekken met spijt in het hart'

dinsdag 25 mei 2010 Tom Deschacht

Krachtbalclub Robland Sint-Michiels is klaar voor een nieuw hoofdstuk.mvn

© michel vanneuville

ALLES OVER

■ Brugge

nieuw terrein en clublokaal te bouwen.'

De krachtballers bleven niet bij de pakken zitten. Ze vroegen en kregen uitstel om een oplossing te vinden. Die kwam er van het Brugse stadsbestuur. 'Ze stelden een terrein ter beschikking in de Xaverianenstraat en maakten het nodige geld vrij voor een nieuw clublokaal en verlichting.'

De club is dus gered, maar moet nu afscheid nemen van de geliefde thuisbasis. En dat doet pijn. Gewezen voorzitter Joris Rosseel kijkt niet zonder emotie terug op de afgelopen decennia. 'Ik stond mee aan de wieg van het krachtbal, en heb de club ook mee opgericht. In 1981 vonden we ons definitief onderkomen hier in de Abdijbekerstraat. We kochten een oud schoolgebouwtje in Oostende en zetten het hier steen per steen terug neer. Allemaal het werk van vrijwilligers die de club genegen zijn.'

Grootste ploeg in België

Robland Sint-Michiels groeide daarna uit tot de grootste krachtbalploeg van het land. 'Met bijna honderd spelende leden voor negen ploegen zetten we heel wat mooie prestaties neer. De eerste ploegen bij dames én heren pakte in het verleden de dubbel in eerste nationale. Ons palmares ligt er alvast niet om', aldus een trotse ere-voorzitter.

Voor Robland zijn intrek kan nemen in de nieuwe locatie, moet de oude eerst nog worden afgebroken. 'We zijn al volop bezig met de afbraak van onze huidige accommodatie', zegt Nico Van Renterghem. 'De komende weken gaat het clublokaal onherroepelijk tegen de vlakte, om plaats te maken voor sociale woonprojecten. Waar vroeger ons hoofdveld stond, is men trouwens ondertussen al begonnen met de bouw van de eerste woningen.' De krachtbalploeg is uiteraard blij met de hulp van het Brugse stadsbestuur, maar vertrekt toch met spijt in het hart. 'Zonder de steun van de stad waren we ondertussen al opgedoekt, dus we zijn hen heel dankbaar voor het alternatief dat ze ons geboden hebben. Maar wanneer het licht hier vanavond uitgaat, zullen we het toch allemaal even moeilijk hebben.'

BRUGGE - Zaterdag speelde KBC Robland Sint-Michiels nog één keer op hun vertrouwde terrein in de Abdijbekerstraat. De eigenaar verkocht zijn grond en de krachtballers moesten op zoek naar een nieuwe locatie.

Het zag er eind 2006 even heel slecht uit voor de krachtbalploeg met stamnummer 1, de allereerste club die begin jaren zestig werd opgericht. 'De Broeders van Liefde lieten toen weten dat ze hun gronden wilden verkopen om er sociale woningen te laten bouwen', zegt voorzitter Nico Van Renterghem. 'We zaten in zak en as, want als enige overgebleven zelfstandige club van het land hadden we geen centen om een

Figuur 41 Vertrekken met spijt in het hart, Het Nieuwsblad

Afbraak van het oude clublokaal.

Intussen zochten de leden koortsachtig naar een oplossing. Ze gingen bij het stadsbestuur aankloppen en dat loonde. Via de burgemeester Patrick Moenaert, schepen van sport Annick Lambrecht, schepen Boudewijn Laloo, schepen Lieve Mus en nog vele andere personen, werd een oplossing gezocht. Hierbij bleek de stad de reddende engel. Stad Brugge kocht een stuk grond aan op de terreinen van de broeders Xaverianen. Zo zou een groene zone gecreëerd worden met een veilig fiets- en voetpad die de verbinding tussen het Brugse station en de KHBO zou bewerkstelligen.

Stad Brugge nam de financiële kosten voor aanleg en onderhoud van de terreinen op zich. Ook kreeg de club een subsidie, waarbij de leden het oude gebouw konden verbouwen. Secretaris Frederik Tamsin was de drijvende kracht achter de verbouwingen. Elk moment van zijn vrije tijd spendeerde hij aan het nieuwe lokaal. Daarnaast werd met man en macht door de clubleden gewerkt om hun nieuwe thuis in orde te brengen. Op zondag 3 oktober 2010 werd de **eerste officiële wedstrijd** op de nieuwe terreinen gespeeld met wedstrijden tegen Loppem en Maldegem.

In het feestweekend van 24 – 25 juni werd met een 24-urenkrachtbalmarathon het lokaal officieel geopend...

Karin Ideler vormt samen met haar drie dochters een krachtbalploeg

„We zijn complementair“

■ **BRUGGE** – Het moet een unicum zijn in de sport: een team dat uitsluitend bestaat uit gezinsleden. De primeur is voor Robland Sint-Michiels, waar Karin Ideler-Cool de damesteams bevolkt met haar drie dochters. Een portret van 'Team Cool', een cool team!

DOOR JAN VANHECKE

Karin Ideler (49) is werkzaam in de Vrije Basisschool Sint-Lodewijks in de Doornstraat in Sint-Andries. In haar vrije tijd is ze bijna altijd in de weer voor haar grote passie: krachtbal. „Sport heeft mijn leven altijd al beheerst“, opent Karin het gesprek. „Ik kom eigenlijk uit een basketfamilie. Mijn ouders hadden een café-restaurant-hotel aan het station in Knokke. Zij waren sponsor van het dameskrachtbal in Knokke en al vlug kwam ik met die sport in contact. Ik schreef me in bij het Knokke team en sinds 1975 beoefen ik deze sport. Ik speelde jaren bij Knokke en toen ik huwde met Dany Cool, sloot ik me in 1989 aan bij zijn club: Robland Sint-Michiels.“

„Met Dany heb ik drie dochters: Sofie (20), Stefanie (19) en Kelly (17). Zij kregen eigenlijk de krachtbalsport met de paplepel binnen. Zo stond ik te coachen met Sofie aan de hand en met Stefanie in een draagtas op mijn buik. (lacht) Het is dan ook niet verwonderlijk dat ze allen actief zijn in de krachtbalwereld.“

„We spelen nu alle vier samen in de damesteams van Sint-Michiels en beleven heerlijke tijden. We staan ook allemaal op een verschillende positie: Karin is de barrage, Kelly achterspelster en Sofie en Stefanie de twee vleugelspelers. Van complementair zijn gespreken...“

Plicht en roeping

„Ik wou sporten, en krachtbal was voor mij de ideale sport“, gaat Sofie, de oudste dochter, verder. „Onze ouders hebben ons nooit gedwongen om voor krachtbal te kiezen, dit was mijn eerste keuze. Ik heb veel andere sporten mogen proberen, maar ik koos toch voor

Het Team Cool: mama Karin, omringd door dochters Sofie, Stefanie en Kelly. (Foto Jan Vanhecke)

het krachtbal.“

„Wij doorliepen samen alle jeugdreeksen en behaalden heel wat successen. Intussen ben ik aan mijn dertiende seizoen bezig, en ben ik, naast lid van het nationaal en West-Vlaams sportcomité, ook nog scheidsrechter en jeugdtrainer.“

Stefanie, bezig aan haar dertiende seizoen, is naast speelster nog lid van de werkgroep nevenprogramma's.

Kelly ten slotte begon te krachtballen toen ze in het derde kleuterklasje zat en is nu al aan haar elfde seizoen bezig. Intussen is ook zij actief als scheidsrechter. En ja, de appels vallen niet ver van de boom, want Karin is naast speelster ook scheidsrechter, jeugdtrainer, coach, bestuurslid, hulptrainer Bloso en in de zomer verantwoordelijke voor het strandkrachtbal.

Ze doet het nu iets rustiger aan, want vroeger was ze, naast clubsecretaris, ook nog secretaris van het West-Vlaams en nationaal sportcomité én lid van het beroepscomité. Karin Ideler: „Het laatste jaar heb ik ook intensief kunnen helpen aan het verbouwen van onze nieuwe lokalen in de Xaveriastraat. Toen mijn man Dany op 2 april 2001 stierf, vond ik het mijn plicht en roeping om verder te doen in de club die hij gesticht had. Dany heeft samen met tientallen vrijwilligers het intussen afgebroken krachtballokaal in de Abdijbekestraat helpen opbouwen, ik probeer nu hetzelfde te doen met ons nieuw clublokaal. En met onze fantastische clubleden slagen we daar dan ook heel goed in.“

Strenger behandeld

Sofie en Kelly: „Soms was het

voor ons wel moeilijk dat onze moeder onze coach was. Zij was strenger voor ons dan voor de anderen. Ze vreesde dat ze haar kinderen zou voortrekken en wij mochten dat dan bekopen... (lacht) En ja, als we nu nog ruzie maken, is het meestal over het krachtbal. Die winnentalent zit ons in het bloed. Bij de jeugd hebben we elk jaar mogen meestrijden voor de hoogste eer, en dat is misschien typisch aan een Cool. Onze drie broers, Björn, Gunther en Dieter, speelden vroeger ook krachtbal en ook zij behaalden uitstekende resultaten.“

„In de toekomst hopen we nog veel samen te kunnen spelen met ons dream team. En we weten zeker dat, eens we kinderen zullen hebben, oma Karin zeker paraat zal staan om hen de knepen van het krachtbalvak aan te leren!“

Krachtbalkalender

EERSTE NATIONALE HEREN

- **Zaterdag 12 februari:** KBC Male – Robland St. Michiels (17 uur), KRB Jabbeke – KSV Inter Asbroek (10 uur).
- **Zondag 13 februari:** HO Beitem – KBK Temse (10 uur), KRB Loppem B – Avanti Lissewege (10 uur), KRB Loppem A – Klaverken Buggenhout (10.30 uur), KBK Ichtegem – D&W Koekelare (11 uur).

TWEDE NATIONALE HEREN

- **Zaterdag 12 februari:** MEZ Snellegem – Atlas Varsenare (18 uur), Sporting Brugge – Noorderster Dudzele (20 uur), KBC Maldegem-Donk – KBC Fortuna Ichtegem (20 uur).
- **Zondag 13 februari:** KBK Ichtegem – Osiris Aalst (10 uur), Helios Halle – Grenskracht Menen (10.30 uur), Klaverken Buggenhout – Robland St. Michiels (15.30 uur).

DERDE NATIONALE HEREN

- **Zaterdag 12 februari:** KB Moerdamme – Avanti Lissewege (18 uur), KBC Aalter – D&W Koekelare (19.30 uur), KBC Opstal – KBC Male (20 uur).
- **Zondag 13 februari:** Z.A.K. Beveren – SPW Wevelgem (10 uur), Botterken Baasrode – Buffallo's Sijsele (10.30 uur), HO Beitem – Grenskracht Menen (11 uur).

EERSTE NATIONALE DAMES

- **Zaterdag 12 februari:** Grenskracht Menen – Klaverken Buggenhout (11 uur), KBC Male – Robland St. Michiels (15 uur), KBC Fortuna Ichtegem – WWR Ingelmunster (15 uur), KBC Maldegem-Donk – KBK Ichtegem (19 uur), KBC Heist – Atlas Varsenare (19.30 uur).
- **Zondag 13 februari:** HO Beitem – Sporting Brugge (11 uur).